

ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ —
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
— ВУДИМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 61-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
Телефони: (201) 484-0237
(201) 484-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНІОСОУ: (201) 481-2200
з Нью-Йорку (212) 227-6260
(212) 227-6261

РІК LXXXIII. Ч. 56. ДЖЕРСІ СІТІ і НЬО ЙОРК. ЧЕТВЕР, 25-го БЕРЕЗНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, MARCH 25, 1976 No. 56. VOL. LXXXIII

„МИ ПРИВЕЗЛИ ГРУДКУ ЗЕМЛІ УКРАЇНСЬКОЇ, НІКОЛИ ЇЇ НЕ ЗАБУДЕМО, НЕ ЗАБУДУТЬ ЇЇ НАШІ ДІТИ, НЕ ЗАБУВАЙТЕ ЇЇ І ВИ” — СКАЗАЛИ ЛЕОНІД І ТАТЬЯНА ПЛЮЩІ ПІД ЧАС СВОЄЇ ПЕРШОЇ ЗУСТРІЧІ З УКРАЇНСЬКОЮ ГРОМАДОЮ В НЬО ЙОРКУ

Нью-Йорк, Н. Й. (З. С.) — Леонід Плющ, ще три місяці тому „пацієнт спецпсихушк” в Дніпропетровську, став із відкритим лицем, уявив і серцем перед українською громадою метрополітального Нью-Йорку у вівторок, 23-березня, два дні після його приїзду з дружиною та двома синами до ЗСА на тритижневий відвідини Північно-Американського континенту, відкриваючи їй Україну, яку він знає, за яку боровся і за яку терпів під час чотирирічного ув'язнення в радянських тюрмах і психіатричних закладах.

Привітаний Владою Метиславом Скрипником з імені Комісії опіки над українськими політв'язнями і емігрантами з СРСР та сателітних країн при СКВУ, який у зворушливому виступі у слові заявив, що він із ще більшим зворушенням і пошаною схилив свою „важко сиву голову” перед Леонідом і Татяною Плющами, та представлений Йосипом Лісогором, екзективним віцепрезидентом УККА і віцепрезидентом СКВУ, Леонід Плющ прийняв із вже питою йому скромністю одностайну оцінку присутніх біля 200 представників української громади, які прийшли на цю зустріч першого звільненого українського політв'язня, що її влаштували спільно СКВУ, його Комісія оборони українських політв'язнів і Український Конгресовий Комітет Америки в приміщеннях Українського Інституту Америки.

Подякувавши в першій мрі, „усім, що боролися за моє звільнення” і висловивши переконання, що „ми спільно будемо боротися далі за звільнення тих, що залишилися там”, Л. Плющ приступив до навігатора України, такої, якою він її залишив і за яку він продовжує боротьбу у вільному світі.

Ставши на позиціях без-

Під час зустрічі в Українському Інституті Америки. На фото в першому ряді (зліва) Леонід і Татяна Плющі та Владислав Метислав.

„Ми привезли грудку рідної землі...” — каже Татяна Плющ під час її першого виступу перед українською громадою в Нью-Йорку.

компромісової боротьби за права до суверенності українського і інших народів СРСР, Л. Плющ спершу проаналізував прояви українського відродження в 1960-х роках в усіх ділянках життя, вказуючи на такі особистості як Алла Горська, Іван Дзюба, Іван Світличний, Ліна Костенко, Василь Симоненко, Василь Рубан, Михайло Семенко.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ КІБСТАМИ ЗА РЕЛІГІЮ БАТЬКО 14-ТИ ДІТЕЙ „КРИЧИТЬ НА ВЕСЬ СВІТ!”

Гельсінкі (УІС) „Смолоскип”. З України дістався сюди новий самвидавний документ про переслідування однієї української баптистської родини, яка складається з шістнадцяти осіб — батьків і чотирнадцяти дітей.

Баптистський пресвітер Володимир Павлович Хайло з містечка Красний Луч на Ворошиловградщині, описує переслідування і жорстоку поведінку міліції і органів КГБ з ним, його дружиною Марією і чотирнадцятьма дітьми.

Документ цей, який вкотре розповсюджується окремою брошурою у В-ні „Смолоскип”, є багатий на різні факти підтвердження життя — репресивні заходи супроти релігійної родини, незаконний суд над сном В. Хайла, поби, спроби дістатися до Канадського посольства в Москві: „Голова і Пир в ідії Верховної Ради тов. Підгорного Миколи Вікторовича від гр. Хайло Володимира Павловича і Хайло Марії Емельянівни, які проживають: Ворошиловградська область, місто Красний Луч, Шахта 22-4 біс, вул. Северная, д. 11.

Заява: Я, Хайло Володимир Павлович і Хайло Марія Емельянівна, батько і мати, які мають 14 душ дітей

Президія СКВУ інформує про програму відвідин і виступів Л. Плюща в ЗСА і Канаді

Торонто, Онт. (СКВУ). — Відомий український бувший політичний в'язень Леонід Плющ прибув враз із своєю родиною до Нью-Йорку минулої неділі на тритижневий відвідини Америки і Канади на запрошення Світового Конгресу Вільних Українців, центральних українських репрезентацій в Канаді та Америці, Комітету Оборони Советських Політичних В'язнів, як теж ряду інших установ та груп. Метою приїзду Л. Плюща є взяти участь в ряді виступів перед американською та канадською публікою в обороні українських та інших політв'язнів в СРСР, як теж відвідин зустрічі з українською громадою в Північній Америці.

В Нью-Йорку Леонід і Татяна Плющі вітали від української громади Північної Америки Високопреосвященніший Митрополит Метислав Скрипник, голова Комісії опіки над бувшими політв'язнями і емігрантами з СРСР. Зустріч з представниками української громади відбулася у вівторок, 23-го березня, в Українському Інституті Америки.

Зовнішні виступи Л. Плюща є організовані Комітетом Оборони Советських Політичних В'язнів. Вони включають пресову конференцію, влаштовану для Л. Плюща у співпраці з Амністі Інтернешнел в четвер, 25 березня, та його виступ на телевізійній програмі „Роберт МенНіл репорт” того самого дня. В суботу, 27-го березня, Л. Плющ виступить на публічному візні в обороні політв'язнів в СРСР враз з представниками організацій інших національностей. На цьому візні промовлятиме ряд відомих постатей американського суспільства, включуючи сенаторів Генрі Джексон, одним з кандидатів на президента ЗСА від Демократичної партії. Віче відбувається у залі Мангеттен Сентер при 34-й вулиці між 8-ю і 9-ю есеною о год. 7-й вечорі.

В неділю, 28-го березня, Л. Плющ промовлятиме на конференції про психіатричні в'язниці, що її влаштує Амністі Інтернешнел і ПЕНКлоб. Відтак, у вівторок, 30-го березня, він виступить перед конгресом української громади в Лівінгстоні, Н. Дж., з метою зібрання фондів на оборону українських та інших політв'язнів в СРСР. Того самого дня Татяна Плющ виступить на маніфестації в обороні о. Василя Романюка, о. Дениса Лукасевича і о. Георгія Віна, які відбудуться у Філадельфії в годині 12-й дня (Закінчення на ст. 5-й).

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ВИСТАВКА КАРТИН М. НАВРОЦЬКОЇ-ГІДЕЙ

Нью-Йорк. — Заходами 64 Відділу США тут в неділю, 28-го березня ц.р. відбудеться перша самостійна виставка картин Марти Навроцької-Гідей. Виставка, яка розпочинається о год. 1-й по полудні, відбудеться в Літературно-Мистецькому Клубі 149 2-га есеною і триватиме до 4-го квітня включно.

КОНЦЕРТ ТОМІ ГРИНЬКОВА

Юніон, Н. Дж. — В суботу, 27-го березня ц.р. о год. 8-й вечором, тут в залі Конектика Фарм Скул, 888 Стай-везант есеною, відбудеться виступ концертного піаніста Томи Гринькова, лауреата міжнародних конкурсів, виконавця концерту Чайковського під диригентурою Стоковського та відомого аккомпаніатора. Концерт вла-

штовує Фондація Театральних Мистецтв в Юніон, Нью-Джерсі.

ДОПОВІЛЬ Д-РА М. КУШНІРА У ФІЛАДЕЛЬФІ

Філадельфія, Па. — Заходами Літературно-Мистецького Клубу тут в суботу, 3 квітня ц.р. о год. 6-й вечором в Домівці „Тризуб”, 4932 Н. Брод вулиця, д-р Михайло Кушнір з Вашингтону виступить з доповіддю на тему: „Зустріч з мистецтвом”.

ВИСТАВКА ЕМАЛІН К. ШОНК-РУСНІЧА

Пітсбург, Па. — Заходами прихильників гуртка АДУК тут в неділю, 28-го березня ц.р. в залі УПШКерів на 18-й вулиці відбудеться виставка емалів мистця К. Шонк-Русніча. Виставка буде відкрита від год. 9-ої рано до 6-ї вечором.

Міжнародна Амністія вимагає подробниць про суд над Твердохлебовим

Нью-Йорк. — Міжнародна Амністія у спеціальному пресовому повідомленні інформує, що Ганс Ернштралє, заступник генерального секретаря цієї організації, яка виступає в обороні політичних в'язнів по цілому світі, у понеділок, 22-го березня, звернувся листово до генераль. прокуратора СРСР Романа Руденка, вимагаючи, щоб советські власті остаточно повідомили про дату і місце судової розправи над Андрєм Твердохлебовим, секретарем московського відділу Міжнародної Амністі, як також подали точніші інформації про обвинувачення проти нього.

Міжнародна Амністія інформує, що Твердохлебов, один із чільних оборонців людських прав у Советському Союзі, був заарештований за нібито „антисовєтські наклепи” ще в квітні 1975-го року, але досі не по-ставлено його під суд. Советський суд засудив також п. Твердохлебова за поширення „наклепницької брехні” на советську офіційну політику.

„Ми побоюємося, що советський суд засудить також п. Твердохлебова за поширення „наклепницької брехні” на советську офіційну політику”, — написав прокураторові Руденкові Ганс Ернштралє, зазначаючи, що світ не матиме жадної можливості перевірити, чи ці закиди правильні, як також не зможе навіть за-знайомитися з тими поглядами Твердохлебова, за які його судитимуть.

Міжнародна Амністія повідомляє, що вона просила дозволу вислати свого адвоката, який був би присутній на судовій розправі Твердохлебова, але, як у випадку із Сергєм Ковальовим, не одержала формальної відповіді від советських властей.

Міжнародна Амністія одержала інформації, що советська прокуратура вже виготовила 40 томів документації в справі Твердохлебова.

В Москві планують релігійний „інтернаціонал”

Москва. — Московський патріарх Пимен, виступаючи на пресовій конференції, запропонував, щоб у другій половині 1976 р. відбутися міжнародна зустріч представників різних релігій. Ініціативу Пимена, спрямовану „до всіх, хто стоїть на сторожі миру і безпеки народів”, як інформують пресова агенція „Новості”, — піддержали

Драч, Шамо, Луценко, сестри Байко нагороджені державними преміями в Києві

Київ. — Так звані Державні премії Української ССР імені Т. Г. Шевченка, що їх кожного року присуджує Центральний Комітет КПУ і Рада Міністрів УСРС найвищим чином представників підсоветської літератури, образотворчого мистецтва, музики, оперно-театрального мистецтва і конфертно — виконавської діяльності, цього 1976-го року надані відомим і на Заході: поетові Іванові Драчеві, композиторові Ігореві Шамові і Дмитрові Луценкові, — поетові, який пише тексти до музики Шамові (пісні „Не шуми, калинонько”, „Києве мій” і інші були створені ними обома), — та трьом сестрам Байко: Данілі, Марії і Ніні, — бандуристам — співачкам. Не бракувало серед нагороджених і росіян: композитора Дмитра Шостаковича нагороджено посмертно, а малар Віктор Пузирьков дістав нагороду за картини, які „услаблюють ратний підвиг воїнів советської армії в грізні роки Вітчизняної війни”.

Решта нагороджених це — диригент — постановник, хормайстер, співак і співачка з Київської опери за участь в російській опері Шостаковича „Катерина Ізмайлова”, що немов би то стала „важничкою подією в музичному житті республіки”, — як подає кореспондент РАТАУ в розмові з академіком М. З. Шамотом, головою комітету по державним преміям УСРС.

Нагороджено всіх разом 12 культурних діячів і про кожного сказано щось характерне. Про поета Івана Драча окрема підкреслена його „хвалу новій, Радянській Україні, непорушній дружбі народів” та визначено у збірці „Корін і корона”, за яку йому і надано премію, вірш „Пурпурове серце”, відомий вже читачам „Свободи” з минулого року, в якому, як відомо, Іван Драч напав на поета Богдана Крайчака і його сина — майора американської армії.

В АРГЕНТИНІ ДЕРЖАВНИЙ ПЕРЕВОРОТ, ІЗАБЕЛЛА ПЕРОН АРЕШТОВАНА

Буенос Айрес. — У середу, 24-го березня, аргентинські збройні сили перевели державний переворот, поваливши владу президента Ізабелли Мартінес де Перон, яку заарештували та відвезли літаком до південної частини Аргентини. Владу в тій південноамериканській країні перебрав тричленна військова хунта, під проводом ген. Хорхе Рафаеля Віделі. В склад хунти входить також адмірал Еміліо Масера та ген. Орландо Агості. Хунта повідомила, що державний переворот був викликаний урядовою, економічною та суспільною кризою, які висли над Аргентиною протягом майже двох років, тобто від часу, коли Ізабелла Перон 21 місяців тому перебравла президентуру по смерті її чоловіка, Хуана Домінга Перона. Хунта заявила, що влада військового уряду визначатиметься респектом до законів та пошануванням людських прав, але будуть пороблені всі заходи привернути в країні порядок.

Державний переворот в Аргентині, який між іншим, пройшов майже без кровопролиття, був передбачений багатьма коментарями та аналітичними ситуації в Аргентині, де протягом довгого часу існувала економічна криза, зокрема серйозна ін-

фляція, та дуже були поширили свою діяльність ліві терористичні групи. Президент Ізабеллу Перон підтримували головним чином робітничі спілки, які це за владу її чоловіка завжди були підпорою пероністського руху. Речнин хунди повідомив, що Ізабелла Перон останеться під арештом аж поки не закінчиться слідство згоданої корупції в її уряді.

РІГЕН І КАРТЕР ПЕРЕМОГЛИ У ПРАВИБОРАХ В ПІВНІЧНІЙ КАРОЛАЙНІ

Ролі, П. К. — У президентських правиборах, які відбулися в Північній Каролаїні у вівторок, 23-го березня, колишній республіканський губернатор Каліфорнії, Роналд Ріген, несподівано переміг президента Джералда Форда, здобувачи 52 відсотки голосів до Фордових 46 відсотків. Демократичні правибори в тому стейті виграли колишній губернатор Джорджі, Джиммі Картер, перемігачи алябамського губернатора Джорджа Воллеса та сенатора Генрі Джексона із стейту Вашингтон. Картер одержав 54 відсотки голосів, Воллес — 35 відсотків, а Джексон 4 відсотки.

Хоча Віллі Дім заявив, що програв президента Форда в Північній Каролаїні не має великого значення, то коментарі твердять, що для Рігена вислід тих правиборів дуже важливий, бо це його перша перемога із 6-ох правиборів, які вже відбулися цього року. Перед правиборами в Північній Каролаїні навіть деякі близькі радники радили йому відкликати його кандидатуру, але віткрікова перемога мабуть заохотить Рігена продовжувати старання здобути номінацію Республіканської партії.

Щодо перемоги Картера, то вона є вже 5-ою з черги. Він також виграє демократичні правибори в Нью-Гемпширі, Вермонті, Флориді та Ілліної, а програв тільки у Массачусетс. Ці перемоги доказують, що він є серйозним кандидатом, але не заповнюють, що він буде найменшований на Крайній конвенції Демократичної партії, бо далі найбільш популярним між членами цієї партії є сенатор Гюберт Гомфрі, хоча він формально ще не проголосив своєї кандидатури.

Сен. Гомфрі найпопулярніший з усіх демократичних кандидатів на президента

Принстон, Н. Дж. — Опитування, переведене недавнім Інститутом Галлупа виявило, що з усіх можливих кандидатів Демократичної партії на пост президента найбільш популярним далі є сенатор Гюберт Гомфрі з Мінесоти, хоча він формально не проголосив своєї кандидатури. Із запитаних 30 відсотків заявляли, що хотіли б, щоб Карола конвенція Демократичної партії найменувала сенатора Гомфрі, а 28 відсотків заявили за колишнім губернатором Джорджі, Джиммі Картером. Алябамський губернатор Джордж Воллес одержав 16 відсотків голосів, сенатор Генрі Джексон із стейту Вашингтон — 11 відсотків, конгресмен Морріс Юдал з Арізони — 4 відсотки, колишній директор Корпусу Миру, Сарджент Шрайвер — 3 відсотки, а колишній сенатор Фред Гарріс з Оклахоми одержав 2 відсотки голосів. Із запитаних 6 відсотків не рішени кого хотіли б бачити кандидатом Демократичної партії.

Оттавський Університет проголосив стипендії

Оттава. — Оттавський Університет проголосив на 1976 — 77 академічний рік (від вересня до квітня) 2 стипендії, кожна в сумі 2,500 для студентів славістичних студій, які спеціалізуються в українській літературі чи філології. Стипендії фінансовані Фондом Івахюков, оснований в Оттавському Університеті для українських студій, наукових дослідів та публікацій. Стипендії призначені для кандидатів на ступіні магістра (М. А.) або доктора (Ph. D.). Зголошення слати на адресу: Department of Slavic Studies (Iwachuk Ukrainian Studies and Research Fund), University of Ottawa, Ottawa, Ontario.

Ізабелла Перон

СВОБОДА **SVOBODA**
UKRAINSKYI SHODENNIK UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1973.
Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮЗУ 65 ц. міс. За кожну зміну адреси — 25 ц. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі інформувати і скорочувати надіслані матеріали, незалежно від мови. Авторі повертаються тільки ті матеріали, які надіслані з виразною застереженою за адресою конверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Чересторога на часі

Протягом останніх кількох місяців в країнах Західної Європи та серед інших союзників ЗСА почало поширюватися стурбованість, чи Америка не втратила спроможності вести послідовну зовнішню політику і чи ЗСА не втратила охоти залишитися провідником вільного світу. Ці побоювання з боку союзників ЗСА були до великої міри спричинені фактом, що, з уваги на рішення Конгресу припинити військову допомогу для антимарксистських фракцій в Анголі, уряд президента Джералда Форда не міг відповідно реагувати на втручання СРСР в Африку. Деякі західноєвропейські коментатори та політики вважають, що брак рішучості з боку Вашингтону під час кризи в Анголі був спричинений тим, що ЗСА, "попідписав" у В'єтнамі, боялися, щоб Ангولا не перетворилася в "другий В'єтнам", і тому не поробили жадних серйозних заходів, щоб заставити СРСР припинити свою масову допомогу для англійських марксистів та змусити Кубу відтягнути свої військові частини в Анголі. Стурбованість таким поступовим американським до того, що міністер закордонних справ Західної Німеччини, Ганс-Дітріх Геншер, заявив на телевізійній програмі, що "З'єднані Стати повинні ясно визначити межі дозволених поведінок для СРСР та сателітів Москви".

Беручи під увагу таке стурбованість союзників ЗСА, треба вважати відрадишим явищем недавню заяву державного секретаря Генрі Кіссінджера, що Америка не толерує кубинської мілітарної інтервенції в інших країнах світу, та щоб Гавана, Москва і приналежні до ЗСА держави не думали, що Ангولا стане прецедентом для подібної діяльності комуністичних держав на інших об'єктах. Хоча Кіссінджер не вказав, які заходи вжив би Вашингтон на випадок нової інтервенції Куби та СРСР, та сама пересторога та її досить гострий тон можуть до деякої міри заспокоїти побоювання союзників та доказати їм, що Америка не ризикне з проведою у вільному світі та готова реагувати на агресію будь-якої комуністичної держави. Своєю вимовою мають слова Кіссінджера, що "настав час пригадати світові, що Америка далі лишається здатною на впевнену та рішучу дію".

Однак, важливі не тільки ці слова Кіссінджера, але також факт, що коли протягом останніх кількох тижнів він пояснює політику відпущення з СРСР, то тепер по-стійно наголошує, що ЗСА мусять бути мілітарно сильні та готові реагувати на будь-які експансіоністські спроби СРСР. Раніше він наголошував на потребі співпраці цих двох потуг. Також те, що президент Джералд Форд вирішив скомпромітованого слова "детант", вказує, що Вашингтон переконався, що до комуністичних держав треба ставити гостріші вимоги, замість старатися довести до різних договорів односторонніми концесіями.

Треба надіятися, що ця зміна в поглядах американських державних мужів та їх рішучість не тільки переконають союзників ЗСА, що Америка не втратила спроможності протиставитися агресивним планам комуністичного блоку, але також спам'ятає комуністичних агресорів.

Комерційне переборщення

Американці відомі за своїми помисловостями і підприємственістю. Ці їхні прикмети у великій мірі причинили до засвоєння "нових горизонтів" за піонерських часів і ці ж самі прикмети є головними рушіями у визначуванні американського "способу життя". Але в цих помисловостях і підприємственісті трапляються "переборщення", зокрема комерційні, які часто компромітують, а то й вичерпують добру справу, яку для тих цілей використовувались.

Промовистим прикладом цього може послужити теперішня комерційна метушня у зв'язку з 200-річчям Американської Революції. Звертає на це увагу відомий журнал "Ю. С. Ньюс енд Ворлд Ріпорт" у виданні на 2-го березня в редакційній статті Говарда Флігера.

Факт, що після кількох років досить хаотичної підготовки до святкування цього знаменного 200-ліття створення З'єднаних Штатів Америки, тепер уже почалося і також не без познач хаосу розгортається це святкування з участю найширших мас громадянства. Сьогодні мабуть вже немає ділянки і будь-якого прояву американського життя, які в більшій чи меншій мірі не стояли б під знаком цього славного 200-ліття, з тією тільки різницею, що одні намагаються його возвеличити з патріотичних мотивів, а інші стараються його використати для зиску в комерційних цілях. Назвати б тільки деякі приклади:

Одна фірма рекламує і продає найбільші пляшки французького шампанського, відзначаючи на те, що його джерело і пив автор Декларації Незалежності Томас Джефферсон, що дуже можливо, бо ж він у свій час займав дипломатичний пост у Франції. Інша фірма рекламує під знаком Американської Незалежності "нову незалежність", цим разом від імпортованої нафти. Сьогодні вже — крім безлічі всяких пам'яток медальйонів, монет і подібного — можна купити репліки кірса Джонатана Генкока чи пістолетів Джорджа Вашингтона, за відповідну ціну можна набути якусь тріску дерева з оригінальної ІнDEPENDENCE Голл, в ювілейно-національних червоно-біло-синьому кольорах можна купити практично кожну частину верхнього і спіднього жіночого і чоловічого одягу. Навіть мішки на сміття випущено з ювілейною відбиткою Давона Свободи на них.

Ще й є те комерційне переборщення. Ще пів біди, як його практикується в суспільно-громадських чи інших добрих цілях, але вже як ніяк не годиться використовувати такі ювілейні нагоди в негідний спосіб для суто особистого приватного зиску.

Також і ми, українці, не вільні від всяких "переборщувань", хоч і без будь-якого комерційного зиску. Проте, кожне переборщення — без уваги на мотиви і цілі — не належить до позитивних явищ. Відомо ж бо: що забагато, то нездорово.

П. Феденко

А. СОЛЖЕНИЦІН І НАЦІОНАЛЬНЕ ПИТАННЯ

В третьому томі свого "Архіпелагу Гулаг", виданому недавно в Парижі, Солженіцин описує далі "Жоженіє по муках" нещасливих підданих євразійської імперії, що сягає до берегів Тихого океану. Це — матеріал для пізніших дослідів історичних, соціологічних і психологічних. Деколи автор "Гулагу" згадує недовго неросійських народів, котрих ватажки Кремля "ощасливили", накинувши їм диктатуру своєї "Ленінської шайки". (Так називали більшовицьку партію ще перед революцією 1917 року російські соціал-демократи — Павел Аксельрод і Олій Мартов). Солженіцин описує в 3-му томі "Гулагу" настрої людності совєтської імперії на початку походу армії Гітлера на Схід від червня 1941 року. Він документально стверджує поширені тоді в народних масах надії на поразку совєтських армій у війні з Німеччиною: — цілі полки й армії здавалися німцям, бо люди ненавиділи режим Сталіна і сподівалися ліпшої долі від катастрофи цього режиму. В неросійських республіках поширився "сепаратизм".

"Мужички мільйони миті вийшли з-під колгоспної влади... виявилось, що республіки хочуть тільки незалежності..." (ст. 29). Як одну з причин ненависті українського народу до комуністичного режиму Солженіцин називає "великий український мор" (шість мільйонів мертвих), слова підкреслені автором. То згадка про голод 1933 р., "організований" з наказу Москви.

Серед російських письменників тільки Солженіцин та покійний Василь Гросман (роман — "Восстание") згадують про масове дургоство, яке учинили "ленінська шайка" в Україні 1932-33 рр. Цей злочин замовчує комуністична статистика і навіть емігрант економіст Сергій Прокопович у своїй "Історії Совєтського Государства", виданій після Другої світової війни німецькою мовою в Швейцарії, ні словом не згадує про голод 1933 року.

Деколи в російській пресі на чужині можна зустріти твердження, що голод 1933 р. стався "через недогляд", і теж згадує, що й людність Росії терпіла велику недостатню харчування. Не згадують однак, що голод 1933 р. стався "через недогляд", і теж згадує, що й людність Росії терпіла велику недостатню харчування. Не згадують однак, що голод 1933 р. стався "через недогляд", і теж згадує, що й людність Росії терпіла велику недостатню харчування.

Не можна погодитися з Солженіцином, коли автор "Гулагу" відстає в історичні проблеми. Відомо, що історична наука в СРСР вернулася до схеми, яка була створена за царського режиму: мовляв, споконвіку був "єдиний російський народ", але татарська орда розбила "руську єдність", відірвала "Південну Русь" від "Північної". Цю схему визнає за правдиву теж автор "Гулагу".

Солженіцин признається, що він зрозумів український патріотизм, наш "сепаратизм", бувши в неволі:

тор "Гулагу". На ст. 47 він пише:

"Коліс, за київського періоду, ми були одним народом... правильно сказати — українці — русини і предки народу московського, що пізніше прийняли ім'я 'росіяни', були під владою однієї династії — потомки київського князя Володимира святого (умер 1015 р.), і на лежали до православної церкви на чолі з митрополитом 'Київським і всея Русі'. Але одна династія і спільна віра не творять національної єдності. Русь — це назва населення України. Людність князівства — Суздальського, Рязанського, Ростовського, Тверського та інших не знала цієї назви. Північні князі, Ідучи до Києва, казали: 'Ідемо в Русь'. Богдан Хмельницький у першому листі до царя Олексія 1648 р. назвав його 'царем московським'".

Тільки після переселення київських митрополитів у Володимир та в Москву на початку 14 віку (Київ був у небезпеці від татар), князі московські перейняли титул київського митрополита і почали писатися: "князь московський і всея Русі" (або — "Русії").

Солженіцин згадує так за "воєз'єднання", почате на Раді в Переяславі в січні 1654 р., і пише, що то була спроба створити "братство" між Україною та Московщиною. Однак до дружби між народами не дійшло: московський уряд від самого початку прямивав до того, щоб, Малу Росію взяти в руки ("...к рукам прибрать"). Ця політика викликала в Україні спротив, який у Москві називали зрадою ("змяна"). Вина за це падає на Москву: цар об'явив 1654 р. допомогати Україні у війні проти Польщі, шанувати права й вільності нашого народу ("вольностей не порушити"), навіть заповідав, що "примножити" вільності українські. Але Москва взялася від самого початку руйнувати вільні порядки України, щоб обернути українців у царських "холопів". 1667 р. московський цар договорився з польським королем розділити Україну по лінії Дніпра, віддавши більшу частину нашої землі під польське панування. Таке було так за "воєз'єднання" і "братство".

Ліпше зрозумів Солженіцин найновішу добу української історії в ХХ сторіччі. Він засуджує російських шовіністів, котрих драгує бажання українців "розмовляти й дітей виховувати в російські малювати своєю мовою... Чому нас так драгує і їх бажання відділятися? Чи нам жаль одеських пляжів? Черкаських овиць? (Неясно, що розуміє автор під "черкаськими овицями"). Може він згадав давню назву українців, уживану на Московщині: "черкаси"? — П. Ф.)

Солженіцин признається, що він зрозумів український патріотизм, наш "сепаратизм", бувши в неволі:

В. Гут Кульчицький

ПРО АНГОЛЮ, "РОЗРЯДКУ" І ГРУШКИ НА ВЕРБІ

Павл Г. Ніде, відома особистість серед американських науковців у урядових кругах, помістив у ліберальному кварталі "Форейн Аффейр" за січень ц.р. цікаву статтю п.н. "Запевненість стратегічної стабільності в добі детанту". В ній він твердить, що ЗСА вже від 1933 р. старалися поліпшити відносини з СРСР. І коли в 1971 р. появилось поняття "детант", то воно означало, що ту ціль вже досягнуто і залишається тільки зробити детант постійним, вічним. І це пригадує він в ній, що в 1972 р. крім договору САЛТ І був підписаний у Москві також договір

"Великий досвід дружнього життя з українцями в таборах відкрив мені, як у них болять".

Росіянам радить Солженіцин відкинути "безумство й жорстокість" і помириться з українцями, коли вони відділяться від Росії. Однак, Солженіцин одночасно уявляє собі, що українці, здобувши незалежність, розчаруються і захочуть в майбутньому "відновити єдність". Мовляв, "не всі проблеми вирішас відокремлення".

Історія народів — великих і малих — показує зовсім інше: Естонці, латвійці, литвини, фінні, що здобули незалежність після 1917 р., зовсім не збиралися вернутися до "єдності", поки їх Сталін не захопив збройною силою. Солженіцин пише, що "не вся Україна в її першій формальній совєтській границі є дійсною Україною. Деякі ліберальні області безумовно схилилися до Росії". Тут автор "Гулагу" мабуть має на увазі Донецький басейн. Цю область Москва заселяє російським елементом. За цим прикладом, може статися, що російська колонізація переважить місцеву людність в Естонії або в Латвії, і тоді населення цих республік буде "схилилося" до "єдності" з Росією.

Московський колоніалізм в минулому і в сучасності добре відомий, він не знає меж для своєї захланності і жорстокості супроти поневолення народів. Треба вважати за недоречну й шкідливу фразу Солженіцина на 49 сторінці книги, в якій він переконув своїх земляків — росіян визнати незалежність неросійських народів і "не ждати, що нас будуть палити на огнищах, топтити в ріках і рубати голови". Ця "поетична вільність" автора "Гулагу" може створити інші настрої у росіян: мовляв, щоб не загинути на огні та в воді і під мечем "сепаратистів", зміцнімо колоніальну імперію, бо лихо нам буде! Бо в цій імперії забезпечена буде рай воєтветіа (совєтський мир), а як дати волю "сепаратистам", то чорт знає, що з того вийде... Солженіцин дав своїм думкам невдалий словесний вираз і доводиться за цим жалкувати.

Вийшов і я не міг з ним погодитися. Третью батарею командував хор. М. Нижник, молодий 61/2 стовпний, як струна, старшина родом з Ріпчичів 6. Дрогобича. Як армія Галлера з Сулової Віри перла на полудне, що біли відбиті відороти Гірської і 8-ї бригади, наша піхота з п'ятьма набоєм в кишені на вид танків розбіглася, бо з чим мали б воювати? Батерія хор. Нижника картками держувала наступати колонію "небескої" армії, щоб дати нагоду українській піхоті зформувати ряди. В одній гарматі зломилось коесо вже під Самбором і хоружий, не маючи запасного колеса, хотів рятувати гармату і бікся, що йому робити. Там я його бачив востаннє, як врятував він гармату і чп перейшов за Збруч — не знаю.

Четвертою батареєю з найкращими кінними командував бунчужний Семракович. Він зголосився до служби в УГ-Армії в Медичі зі своєю батерією, з якою приїхав потягом з італійського фронту в повній зброї. Його потяг

був так добре озброєний, що переїхав Краків, Радів, Ярослав, Перемишль, і польська команда не могла його здержати. Увесь час дорогою гарматні Іли консерви, а коли ліпше оves, бо сіна забракло. Це була літаюча батерія, якою латили діри в часі різних наступів поляків, або української офензиви. Семраковича запросив гусаківський курінь взяти участь в священній воді на Йордан. Його гармати стріляли на "біват" в Гусаків над рікою і в Радехинях над потюком. Хлопці, як звичайно, стріляли з мотіврів при тому роду жорстокості, тишилися, що Йордан 1919 р. відібрав їм роботу, бо вони не мали пороку!

Карпатські ягугли змучені коні гармати. Наші селерні частини рубали ялиці і кругляками стелили шляхи, як вони потопали у болоті. Щопро 3-го червня (від 15 травня вступили на нашу частину з батерією Семраковича на Чехо-Словацьку територію, дорога на Україну була відігнана і хоч ми вже були під Надвірною, румуні зайняли Коломию. У міс-

Олександр М. Горак

ЗА ПІДДЕРЖКУ ДОБРОЇ СПРАВИ

Вже четвертий рік діє на форумі північно-американського наукового світу професійно-наукова організація під назвою Асоціація для студій націоналістичної (СССР і Східної Європи) Інк. Під час сучасного пору я є президентом Асоціації, проф. Ловел Тілет є заступником, а проф. Енді Скрейн секретарем-скарбником. В склад дирекції входить проф. Ігор Камеєцький, відповідальний за видавничі справи, і всім професорів американських та канадських університетів.

Дотепер Асоціація видавала єдину історичну журналу "Нешенелітіс Пейперс", який є єдиним англомовним журналом, присвяченим виключно тематичі неросійських народів СРСР і національних меншин в східноєвропейських державах. Майже в кожному числі порушення українська тема, а в останньому числі є стаття п.н. "Питання періодизації та термінології української історії". Крім того Асоціація зусилля організувати за останні чотири роки дев'ять окремих сесій, присвячених

конечним доставами російської зброї і кубинських воїнів". (22-го лютого 1976). Оце спостереження, "Менчестер Гардіан" підтверджує кореспондент "Ньюзіку" Лоренс Дженніс, який пише: — "Вам не треба йти далеко від Львова, щоб зрозуміти, що це війна на модерну скалю. Ангolia 1976 р. є віддалена на світлі роки від Конго 1960 р. Шлях, який створює на південь... є завалений військовим транспортом, який їде на фронт. Довгі валяки грузовиків із танками Т-54 на них совєтського виробу, земноводні вози, мостобудівельний в'їзд і артилерійські торохкотять разом з грузовиками, повними кубинських воїнів". (23-го лютого 1976).

Не завжди виступ

"Клавзеєвіч раз сказав, що агресор не хоче війни; він волів би осягнути свою ціль без того, щоб за неї вести війну". (П. Г. Ніде — цитована вище стаття). Всі ті, що задоволені в "розрядку", журяться тільки нуклеарною війною, а не беруть до уваги можливість, що комуністичний світ може зникнути з лиця землі без нуклеарної війни. Забувають вони оцей факт, висловлений Клавзеєвічем, що агресор змагає не до війни, а до осягнення своєї цілі.

А яка ж є ціль Москви? П. Г. Ніде твердить, що "Совєти трактують серйозно свою доктрину, що евентуальний світовий таріомф соціалізму є неминучий, (та) що вони мають обов'язок допомогати цьому процесові". В минулому західні політики, які брали це до уваги, говорили про "теорію доміно". Коли ж добре приглянутися до теперішньої активності Москви в Африці, то зроджується думка, чи не треба б говорити про можливість облоги, яку для Заходу приготує Москва.

Облога, як засіб осягнення перемоги для воєнної стратегії, відома від найдавніших часів. Згадайте б хоч би облогу римляни Масаді, облогу еспанцями Альгамбри, у нас облогу Полтави, а вже за наших днів облоги: Західного Берліну, Дієн Бієн Піфу, Пном Пен. Тепер, виглядає, що московські стратеги подумалися до облоги у світових масштабах.

Редакція престижного американського журналу "Саксінєвня на стор. 6-й"

течку Волове ми здали зброю і гармати. Вунчужний Семракович — легендарний артилерист, повернувся по якомусь часі до свого села Спас, повіт Старий Самбір. В селі Спас є ще руїни монастиря, який збудував св. Лева. Дітям він працює маніпулянта в лісо-виг шпінці св. Івана Марковського. 250 гектарів лісу в селі Стрильбицях купив інж. Марковський при допомозі "Дністра". Большевики вивезли Семраковича з родиною, а родина Марковського врятувалася! Син — інженер має перебувати в ЗСА. Heeef

ПРОТОКОЛ

**Нарад Річного Засідання Головного Уряду
Українського Народного Союзу
яке відбулося в днях 19-го до 23-го травня 1975 року
на „Союзіні“ в К'єргонкесоні, Н. Й.**

(14)

ПРОТОКОЛ

**ЗАСІДАННЯ СТИПЕНДИЙНОЇ КОМІСІЇ УНІОСОУЗУ,
яке відбулося в неділю, 18-го травня 1975. на „Союзіні“.**

Стипендійна Комісія Українського Народного Союзу у складі: Йосип Лисогір, д-р Іван Фліс, сен. Павло Юзик, Марія Душник, Володимир Сохан, Уляна М. Дичук, Степан Гавриш, ред. Антін Драган, д-р Богдан Гнатюк, д-р Анна Чопик, а в другій частині засідання проф. Тарас Шмагала, відбула своє засідання в неділю, 18-го травня 1975 року на оселі УНСоюзу „Союзіні“.

Нарада відкрила о год. 2:30 по полудні Йосип Лисогір та вивчив, що цюгоричні аплікації на стипендії прибирав і впорядковував Організаційний Відділ Головної Канцелярії, а приготувала їх до розгляду Стипендійної Комісії Уляна Дичук. Він покликав на секретаря засідання Стипендійної Комісії Володимира Соханя.

Описав Йосип Лисогір вивчення на прохання ред. Антона Драгана основні напрями, на підставі яких Комісія мала б вирішувати іриділі стипендій. Ними, за словами Й. Лисогора, є:

1. Матеріальна потреба студента
2. Предмет студії
3. Успішність в науці
4. Активність в українських студентських та громадських організаціях.

Уляна Дичук поінформувала, що до кінця березня 1975 року одержала Головна Канцелярія 150 аплікацій на стипендії, в тому 77 від студенток та 73 від студентів. Найбільше аплікацій внесли студенти зі стеїту Нью Йорк, бо їх наспіло разом 33. На 150 студентів — аплікантів було 27 аплікацій внесених вже вдруге, 5 — третій раз, а 4 — четвертий раз, тобто ці самі студенти вже старалися про одержання стипендій у попередніх роках.

Внаслідок браку кваліфікації 2-річного членства в УНСоюзі виключено відразу 8 аплікацій, двоє аплікантів відпало тому, що вони цюжно за рік мали б почати студії (мали ще рік навчатися в середній школі), один аплікант сам відкликав свою аплікацію, а десять аплікацій відкинуто внаслідок браку оцінок студії цих аплікантів.

Взявши до уваги в першу чергу аплікантів сиріт та інших найбільше потребуючих, тобто незможних аплікантів, Стипендійна Комісія УНСоюзу одностайно приділила стипендії наступним студентам на подані суми:

Стипендії по \$ 500

1. Орест Бартошук, Відділ 78
2. Степан Білик, Відділ 240
3. Володимир Загородний, Відділ 322
4. Лариса Садівська, Відділ 414
5. Нестор Влизанак, Відділ 25

Стипендії по \$ 300

1. Ольга Захарків, Відділ 287
2. Адріана Лупька, Відділ 15
3. Михайло Х. Марко, Відділ 5
4. Анна Маслій, Відділ 292
5. Веслі Мікет, Відділ 387
6. Дженіс Нахін, Відділ 119
7. Юрій Пенцак, Відділ 239
8. Роман Пяндук, Відділ 214
9. Марта Ушак, Відділ 28
10. Ольга Голойда, Відділ 472

Стипендії по \$ 200

1. Ігор Бемко, Відділ 28
2. Марта Кічорівська, Відділ 15
3. Ірина Мельник, Відділ 434
4. Юрій Опрішко, Відділ 115
5. Марія Стеранчак, Відділ 277
6. Зенов Чепіжак, Відділ 387
7. Ігор Школяр, Відділ 14
8. Уляна Шумська, Відділ 430
9. Петро Василюк, Відділ 73
10. Діана Гаврилюк, Відділ 380
11. Уляна Гаврилюк, Відділ 360
12. Юрій Голіней, Відділ 83
13. Петро Галадза, Відділ 161
14. Джейн Давильчук, Відділ 293
15. Джеймс Капшо, Відділ 121
16. Маруся Качмар, Відділ 39
17. Степан Керда, Відділ 76
18. Мйрон Куданович, Відділ 345
19. Борис Лоа, Відділ 380
20. Андрій Прятка, Відділ 130
21. Чарльс Стек, Відділ 188
22. Оксана Тюшка, Відділ 194
23. Микола Фурсик, Відділ 14
24. Олена Яцишин, Відділ 222

Стипендії по \$ 100

1. Ірина Адамчук, Відділ 289
2. Реймонд Вілєвський, Відділ 364
3. Марта Войко, Відділ 214
4. Юрій Вожежський, Відділ 25
5. Люба Вуртик, Відділ 42
6. Анна Вох, Відділ 25
7. Люба Возняк, Відділ 222
8. Даглес Ворцак, Відділ 42
9. Марія Гамуляк, Відділ 240
10. Любомир Ганущак, Відділ 127
11. Адріан Горняк, Відділ 460
12. Петро Гузик, Відділ 370
13. Християна Гавур, Відділ 222
14. Люба Гавур, Відділ 222
15. Володимир Гада, Відділ 121
16. Катерина Гада, Відділ 121
17. Роксолія Демчук, Відділ 379
18. Данило Дубик, Відділ 48
19. Василь Дусанівський, Відділ 127
20. Анна Захарко, Відділ 349
21. Тома Здебник, Відділ 22
22. Володимир Іванішський, Відділ 303
23. Марта Кандюк, Відділ 86
24. Сильвія Кестлер, Відділ 29
25. Дорін Кнігінська, Відділ 430
26. Сергій Ковальчук, Відділ 422
27. Марта Косарчик, Відділ 131
28. Нестор Костянюк, Відділ 463
29. Люба Кульчицька, Відділ 416

30. Сентія Кучмій, Відділ 316
31. Віктор Лаличак, Відділ 27
32. Анна М. Левак, Відділ 110
33. Оля Лисак, Відділ 240
34. Марія Мальгіська, Відділ 477
35. Анна Марак, Відділ 476
36. Катерина Мартинишин, Відділ 230
37. Ігор Махлай, Відділ 356
38. Марія Мочула, Відділ 134
39. Дарія Мудрак, Відділ 240
40. Зірка Нішук, Відділ 320
41. Володимир Облещук, Відділ 147
42. Ксенія Ожежинська, Відділ 216
43. Кеннот Піндор, Відділ 102
44. Елена Почтар, Відділ 42
45. Андрій Припчак, Відділ 399
46. Богданна Роздольська, Відділ 427
47. Християна Романів, Відділ 239
48. Дарія Стець, Відділ 385
49. Юрій Трипуненко, Відділ 153
50. Керол Фенчак, Відділ 320
51. Христия Фуга, Відділ 321
52. Андрій Цегельський, Відділ 217
53. Катерина Цмайло, Відділ 121
54. Орест Цьолко, Відділ 127
55. Степан Черешневський, Відділ 465
56. Василь Шатинський, Відділ 43.

Разом: приділено стипендій:

5 по \$500 — на суму \$ 2,500
10 по 300 — на суму 3,000
24 по 200 — на суму 4,800
56 по 100 — на суму 5,600

Разом: 95 стипендій на суму \$15,900

Стипендійна Комісія УНСоюзу пропонує Головному Уряду затвердити поданий вгорі розподіл стипендій.

Йосип Лисогір
д-р Іван О. Фліс
сен. Павло Юзик
Марія Душник
Володимир Сохан
Уляна Дичук
Степан Гавриш
ред. Антін Драган
д-р Богдан Гнатюк
д-р Анна Чопик
Тарас Шмагала

До дискусії над звітом Стипендійної Комісії зголосилися голова ради Анна Гарас. Вона поставила запитання, як це сталося, що аж десять аплікацій відкинуто внаслідок браку оцінок в навчання, та звернула увагу, що в цій справі треба було звернутися за допомогою до секретарів Відділів.

Головний організатор Степан Гавриш заявив, що це його Організаційний Відділ приймає та приготував для Стипендійної Комісії надіслані аплікації, та вивчив, що його секретарка писала пригадавши студентам про потрібні документи. Всі студенти були повідомлені про такі вимоги та про речення складання аплікацій з відповідними документами, так що у випадку браку певних документів винні в цьому самі студенти. Він ствердив, що навіть він сам звертався у двох випадках до секретарів Відділів, але і вони не могли допомогти йому поладати цих справ. Вкінці головного організатора заявив, що він приймає раду головної ради і в черговому році буде звертатися за допомогою в цих справах до секретарів Відділів.

СХВАЛЕННЯ ЗВІТІВ

Головний передсідник Йосип Лисогір ствердив, що немає більше зголосень до дискусії над звітом Стипендійної Комісії та попросив до слова голову Головної Контрольної Комісії.

Голова Головної Контрольної Комісії мтр Іван Геврик поставив висновок від імені Комісії, щоб прийняти і схвалити звіт Головного Екзекутивного Комітету, членів Головного Уряду і Стипендійної Комісії.

В проведенню голосування над висновок, що його підтримав головний радий Іван Ожежинський, віддало 22 голоси за, один проти, а один здержався. Головна рада Анна Гарас заявила після голосування, що вона голосувала проти, але тільки проти прийняття звіту Стипендійної Комісії.

11. ЗВІТИ КОМІСІЇ

Головний передсідник Йосип Лисогір заповів, що на порядку нарад є звіт Комісії, та запросив першого до слова голову Головної Контрольної Комісії мтра Івана Геврика.

ЗВІТ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

Голова Головної Контрольної Комісії мтр Іван Геврик: Як я вже зачитував раніше, а нам тоді сказали, що це не було на місці, я хочу тепер зачитати ще раз пропозиції наших резолюцій:

Як вже деякі дискусанти висловилися, що вони не мають жадних особистих застережень до Екзекутивної, а також Головної Контрольної Комісії не має жадних застережень до Екзекутивної, але для добра Українського Народного Союзу ми ставимо від Головної Контрольної Комісії спільні резолюції, які я вам зараз зачитаю.

1. Головна Контрольна Комісія вважає, що праця організаційного Відділу повинна бути значно посилена і тому є кончатим:

- а) Прийняти на працю трьох обласних організаторів, двоє на Америку та одного на Канаду, і збільшити число постійних організаторів до 12 чоловік.
- б) Прийняти на працю асистента головного організатора з головним завданням ведення організаційної праці в терені.
- в) Заквітнувати в союзовій праці 84 Відділи, які є повністю неактивні — за цілий рік не приїжджали ні одного члена.

2. Тому що постанови Головної Контрольної Комісії з 7-го вересня м. р. і з 1-го березня ц. р. в справі Української Національної Корпорації (дм УНСоюзу), щоб до кінця місяця травня 1975 року вийняти хочайменше п'ять поверхів, не виконано, і тому, що головний передсідник багатороку часу присвячує цим справам, а не УНСоюзові, Головна Контрольна Комісія ставить резолюцію, щоб для справ дому вийняти окрему комісію з трьох осіб, представників Головного Екзекутивного Комітету, Головної Контрольної Комісії і Головної Ради, завданням якої було б в найкоротшому часі зв'язатися з американськими фаховими агентствами в справі дальшого виваїму поверхів. Головний Уряд мусить використати всі засоби, щоб будинок заповнити. Ми не можемо дозволити собі на дальші великі втрати.

3. Заключити відповідну умову (контракт) між Українським Народним Союзом і Українською Національною Корпорацією (дм УНСоюзу) в справі позички та відсотків виваїму.

4. Головний Уряд доручає Головному Екзекутивному Комітету найпізніше до кінця цього року подати про завершення залучаткового вже перенесення видавництва до нових приміщень та переходу на нову систему друку публікацій УНСоюзу.

5. Признати автономний статус редакційного, адміністративного і друкарського ведення справ видавництва в рамках схвалюваного для нього бюджету під проводом головного редактора й адміністратора та під загальним наглядом Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу.

6. Адміністратор повинен скласти Головному Уряду звіт про ведення видавництва, подібно як їх складає на річних нарадах управитель „Союзіні“.

7. Вийняти приміщення на Канадську Канцелярію (ми не кажемо, де вона має бути), щоб вона вкінці була, та щоб там були всі зв'язі фінансові, щоб кожнокчасно урядові чинники Канади могли мати їх до своєї диспозиції.

8. Пропонуємо, щоб так, як ми маємо заповідані зв'язі Рекордового й Організаційного Відділів, про рух членства в Канаді та їхні суми забезпечення, щоб так само фінансовий Відділ подавав приходи і розходи Канади та її фінансовий стан, на що в дискусії наш головний касир погодився.

Підписано за Головну Контрольну Комісію

Іван Геврик
Іван Винник
Богдан Гнатюк
Іван Вахук
Іван Скальчук

Дякую. Прошу вас прийняти ці наші резолюції і їх схвалити.

Головний передсідник Йосип Лисогір відкрив дискусію над пропозицією Головної Контрольної Комісії.

Головний редактор Антін Драган: Хочу забрати слово відносно справи автономного статусу „Свободи“. Для порядку треба тут ствердити, що хоч часто нам кажуть, що немає незалежної газети, то не було більше незалежної газети, як є „Свобода“, яка працює в рамках статуту і кожнокчасних постанов та резолюцій Конвенції і Головного Уряду. У звітному часі я не мав ні одного випадку, щоб хотіли б до Головного Екзекутивного Комітету накидувати мені думку, чи рішення, чи вимагав чогось, що відносилось до лінії, напрямку газети. Інше діло, коли йдеться про справу, яку ставиться під сумнів, чи не погоджується зі статутом, резолюціями Конвенції, чи Головного Уряду, тоді головний редактор сам звертається, і має звернутися, до Головного Екзекутивного Комітету, щоб ці рішення змінили. На останніх зборах Ради Директорів Українського Конгресового Комітету була пропозиція, щоб накласти певні обмеження на газету щодо друку таких, чи інших матеріалів. Тоді головний передсідник в імені УНСоюзу заявив, що за зміст газети відповідає головний редактор і радий з цим звертатися до нього. Такий статус „Свободи“ існує для охорони організації та Головного Уряду. Коли газета є кожного дня на ринку і можуть транзитися всякі несподіванки, чи помилки, то ми, очевидно, ніякі газети вже не мали б, якщо б за це все мав відповідати Головний Уряд. Звичайно, коли є якісь труднощі, тоді редакція радиться з Екзекутивним, чи з Головним Урядом.

Я би пропонував додати ще таку одну резолюцію, якщо б Головна Контрольна Комісія на це погодилася, щоб це було так: Створити необхідні передумови для поступового здійснення запропонованого в апробованому Конвенцією звіту головного редактора, плану дальшої розбудови і поширення періодичних та книжкових публікацій УНСоюзу в більшому об'ємі.

Від 1933 року виходить створений спеціально для молоді, треба додати студентської молоді, „Український Тижневик“. На останніх Конвенціях до цих попередніх рішень були введені додатки. Але тепер всі всі члени до Відділів та в громад, що нічого нам більше не є на потреби сьогодні, як поставлений на найвищому професійному рівні журнал — орган для нашої англомовної генерації, для молоді, а зокрема для студентства. Це я мав у звіті і я просяв би Головну Контрольну Комісію, щоб вона погодилася на цю додаткову резолюцію, щоб створити необхідні передумови для поступового здійснення цих планів. Це очевидно, вимагає матеріального вклату і придбання апарату дописувачів. Ми вже тепер маємо понад 36 дописувачів з поміж молоді генерації. Як казав тут наш молодий головний радий, нам треба держати контакт з молоддю і вказувати їй, що треба робити. Щодо друку „Українського Тижневика“, як окремого видання, то це не буде нічого нового, бо вже в роках 1933 до 1952 він друкувався в суботу, як окреме недільне видання. Описали ми злучили це видання із суботним, коли в нас було скрутіше з фондами, бо треба було платити „овертайм“ за друкування видання в суботу, а це й до того зросло ціни поштових оплат. Тепер ми це не можемо повернути до первісного стану з огляду на переходовий час (перепроводження), але з кінцем року можна б це перевести в життя. За автономний статус я боровся і радий би апробувати якусь резолюцію в тому напрямі. Я пропонував би укласти її в той спосіб: „автономний статус видавництва під загальним контролем редактора та під наглядом Головного Екзекутивного Комітету“. Це допомогло б нам виконувати справний видання завдання і здійснювати видавничі плани УНСоюзу. Я пропоную це, якщо б Контрольна Комісія не мала ніяких застережень.

Головний контролер д-р Богдан Гнатюк: Я згідний з пропозиціями головного редактора. Ми ставили пропозиції на підставі інформацій з контролю видавництва, щоб її перерів інж. Іван Вахук. Ми відчували це в іншій формі, але погоджуємося з тим, що пропонує головний редактор.

Почесний член Іван Іванчук: Я звертаюся до Головної Контрольної Комісії в справі пропонуваної спеціальної комісії. До цієї пори це робив пан Лисогір, пані Дичук і вся Екзекутива, то нащо нам тепер ставити якусь спеціальну комісію, щоб вона цим займалася. Може добре було б створити якусь дорадчу комісію. Я певний того, що всі старання, пошукування локаторів і оголошення робить наш Головний Екзекутивний Комітет, а наш головний передсідник напевно хотів би вже раз позбутися того навіть завтра, щоб всі ці поверхи були вийняті. На мою думку, ця комісія, це ніби якийсь суперкомітет, який ігнорує Головний Екзекутивний Комітет, наче б Екзекутива була нічого вартя, або не знала, як вийняти приміщення в будинку. Я пропоную змінити резолюцію так, щоб це було дорадче тіло, як дорадча комісія, яка шукала б різних заходів для виваїму будинку.

Головний передсідник Йосип Лисогір: Я також так розумію цю точку, що це має бути дорадчий комітет.

Голова Головної Контрольної Комісії мтр Іван Геврик: Я думаю, що пан Іванчук цю точку але зрозумів, бо ми теж думаємо про комісію радше, як дорадче тіло. До комісії будуть входить особи, яким близько до Джерзі Саті, а не хтось з Канади. Як би був на місці головного передсідника, то я цю резолюцію сам підтримав би.

Почесний член Іж. Степан Куропас: Я так не розумію, що Головна Контрольна Комісія вважає „автономним статусом“. Редактор сказав нам, що головний передсідник заявив на УККА, що „Свобода“ є самостійна і Союз до того не мішається, бо сам головний редактор мав би відповісти за те, що вона пише. Я думаю, що це не на місці, бо УНСоюз відповідає за „Свободу“. УНСоюз, як матріна корпорація, та його Екзекутива, відповідають за свою дитину „Свободу“. Так було та й інакше бути не може. Коли мова про ранішу резолюцію, що Головний Екзекутивний Комітет мусить вийняти п'ять поверхів, то таким „дорученням“ Головна Контрольна Комісія себе осмілила. Хіба Головний Екзекутивний Комітет не хоче вийняти поверхів? Тай чому ж п'ять? Вона всі поверхи хоче вийняти і не треба було й цього „доручати“. Про Канадську Канцелярію гваримо ще від Конвенції. Що ви розумієте під Канцелярією? Хто буде в тому „Офісі“ сидіти, Ділюк, Зорич, чи Геврик? Ви вже були найшли якийсь будинок, пан Геврик їдиз туди на оглядини. І чому тепер Головна Контрольна Комісія мовчить? Коли йде про перенесення „Свободи“, то поверх для неї стоїть вільний, а „Свобода“ все ще платить нам за старий будинок по 12,000 дол. річно. Вона ніде такого низького ренту не буде мати. Але вона вже повинна б перенестися, бо вона вже має там усе готове. Ви гварили телефонічно, що немає ще всіх машин. А коли вже машини є, то треба перенестися, бо місце в будинку є, та й опалення є від коли будинок був відчинений.

Головний передсідник Йосип Лисогір: Я пропоную скреслити точку про організаторів, бо її буде ставити Організаційна Комісія. Відносно комісії для справ будинку я хотів би мати вивчення про її компетенції, щоб ми знали, що вона має робити, заки будемо над цією точкою голосувати.

Голова Головної Контрольної Комісії мтр Іван Геврик: Ця комісія мала б складатися з трьох осіб, представників Головного Екзекутивного Комітету, Головної Контрольної Комісії та Головної Ради. Вона мала б діяти впродовж пів року під наглядом Головного Екзекутивного Комітету. Її завдання — старатися про виваїм доми. За пів року побачимо, що така комісія зробила. Члени цієї комісії будуть час від часу сходиться, щоб перевірити можливості для виваїму, але вони не будуть працювати постійно в Головній Канцелярії.

Почесний член Володимир Дідик: Чи ці члени комісії будуть мати кращі можливості чи нагоди вийняти приміщення в будинку, як це мають члени Екзекутиви? Чи між ними будуть такі експерти, що від них можна сподіватися кращої праці, як від нашого Головного Екзекутивного Комітету. А вкінці, як ця комісія помириться, що буде за це відповідати за цю помилку перед членами і Конвенцією? Головний Екзекутивний Комітет, то ці люди, яких покликала Конвенція на ці пости, а тут Головний Уряд хоче накинути нам інших людей, щоб цим займалися. Я думаю, що такого комітету не потрібно, бо хайба хтось з нас сумнівається, що Екзекутива не хоче вийняти поверхів? Це було б дуже смішно, бо вона хотіла б напевно вийняти всі поверхи навіть завтра.

Головний передсідник Йосип Лисогір: Я готов погодитися на цю комісію, бо тут відчувається сумніви, чи Головний Екзекутивний Комітет робить все можливе в справі виваїму. Отже треба контролю, щоб комісія перевірила цю нашу працю і тоді представила свою оцінку її. Якщо ви хочете такий комітет і він мав би сходиться раз, або два рази на місяць, щоб перевірити, що робиться, то я на це погоджуся. Я думаю, що ця комісія мала б видати опис свій звіт про стан справ і наших старань вийняти поверхи, та могла б навіть пропонувати спеціальні кроки в цій справі.

Головна рада д-р Анна Чопик: Я так не розумію цієї резолюції та що ці люди мають робити. Бо цю роботу з виваїмом будинку робить пан Лисогір і він за це відповідальний. Пропоную піти за порадою головного передсідника в цій справі.

Головний контролер мтр Іван Винник: Найбільшою після організаційних справ проблемою є така справа нашого дому. Тому така комісія є нам потрібна, бо часті наші надії на те, як головний передсідник каже, що ми вже когось маємо, а потім ці локатори роздумуються, це ще замало. Думаю, що комітет буде корисний для нас усіх. Це буде допоміжний комітет без офісу і без платень, а в бюджеті його ми поставимо на Фінансовій Комісії суму 1,000 дол. Цей комітет буде діяти в порозумінні з Головним Екзекутивним Комітетом, а вже право рішень має тільки Головний Екзекутивний Комітет. Ми пропонуємо цей комітет на те, щоб використати всі можливості для виваїму поверхів в нашому будинку.

Головний передсідник Йосип Лисогір: Коли Головна Контрольна Комісія думає, що я веду всі справи виваїму приміщень сам, то я мушу вяснити, що так воно не є. Я маю зв'язки з різними компаніями, які займаються виваїмом приміщень, про що я реферував у своєму звіті. Ми виваїмаємо бюрові приміщення двома локаторами через одну таку фірму, якій заплатимо за це комівсе. Ми робимо всі можливі старання, щоб вийняти ці приміщення. Розсилаємо різним фірмам брошури і поштівки та листи з пропозиціями, а крім того поміщуємо оголошення в газеті „Нью Йорк Таймс“. Ми навіть заявляємо представникам різних компаній, які займаються виваїмом, що ми готові дати їм виключне право на виваїм приміщень, коли хоч одна з них приїде до нас з одним добрим локатором.

Головний контролер д-р Богдан Гнатюк: Ми всі несемо відповідальність за цей дім і треба признати, що ніхто не міг передбачити цих труднощів, що їх тепер маємо. Ми все таки вважаємо цей будинок нашою гордістю і з нього сподіємось одержати скоріше, чи пізніше, прибутки. Але ми маємо теж обов'язок інформувати наше членство та українське суспільство про стан справи будинку і мати відвагу інформувати про правдивий стан справ. Треба мати відвагу сказати, що, наприклад, коли ми цієї справи не розв'яжемо до 3 років, то будемо робити відповідні кроки. Може і комісія, чи експерти, цієї справи не розв'яжуть. Але, я прийняв би таку комісію дуже радо, коли б я був на місці головного передсідника.

Дальших доручень ми не повинні тут нікому давати, коли вони не є можливими до виконання. Але ми повинні дати членству звіт, чому не вийняти більше поверхів, бо громада чекає на точніші інформації та на розв'язку цієї справи. Я маю від членів цілий ряд листів із такими запитами. Я прихилилось до пропозиції цієї точки — створення комісії, якої завданням є тісна співпраця та інформація членства, і вона має мати дорадчий голос. Коли б справа виваїму дальше затягалася без успіхів, я думаю, що головний передсідник пропонує тоді нам пропозиції якоїсь розв'язки цієї справи.

Головний передсідник Йосип Лисогір: Для повного образу теперішнього стану хочу подати, що ми тепер маємо 576,000 доларів річного чиншу, до чого не вчисляємо поверхів УНСоюзу і „Свободи“, бо за них ми нічого собі не числимо. Разом з чиншом від Ради Освіти та Соціал Бюрої ми будемо мати вже 750,000 дол. річно. Тоді ми будемо стояти фінансово краще, бо це вже покритє всі наші видатки, але ми все ще не будемо доставати відсотків від 7,000,000 дол. нашої позички від УНСоюзу на цей будинок. Щойно всі дальші нові виваїми почнуть іти на покриття відсотків нашої позички. Коли б ми за цих останніх 6 поверхів дстали чинш по 8,000 дол. за квадратну стопу, то це дало б нам понад 800,000 дол. чиншу, з якого ще тільки 9 до 10% пішло б на одержування будинку, а решта на

відсотки за нашу позичку. Тоді ми були б вже задоволені, що наша інвестиція в будинок була б дуже добра. Тому що ми маємо велику конкуренцію власників порожніх приміщень на Б'юро в Нью-Йорку, ми готові пропонувати винайм у нас за нижчу ціну, навіть і по 4.00 дол. за квадратний метр. Ми вийшли тисячі брошурок про наш будинок і помістили оголошення, в яких докладно подано користь з перенесення Б'юро до нашого будинку. Я є великим оптимістом, я вірю, що може за тиждень, або за місяць, чи за два щось станеться. Але покищо перед нами великі проблеми. Платимо відсотки від позичок банкам і шукаємо більше локаторів. Я не є проти того, щоб заплатити комусь комісове за підшукування локатора. Я теж не є проти пропонування комісії, як дорадчого тіла. Нехай така комісія подасть свої плани і пропозиції Головному Екзекутивному Комітету, який радо прийме її поради. Треба нам до цієї комісії визначити таких людей, що є ближче нас і які цікавилися такими справами і на них визнаються.

Головний контролер д-р Іван Скальчук: Дім не є справою самого головного передсідника, ані теж Головного Екзекутивного Комітету, чи дирекції дому, але справно нас усіх. Бо всі ми рішали будувати цей будинок, Головний Уряд зробив таке рішення, рішала це теж наша Конвенція, тому були тут всі правні законні підстави побудувати цей будинок. Тепер маємо цей дім, а з ним і труднощі, які пов'язані з цим нашим домом. Безумовно наш головний передсідник має нас сто відсотків рацію, коли мова про труднощі винайняти тепер приміщення, бо ми знаємо, що в Нью-Йорку є понад 42 мільйони стіп і ніхто їх не винаймає. Відомий „Світовий Центр Торгівлі“ доплачує річно по 10,000,000 дол. до свого будинку. Коли ж наш головний передсідник казав, що ми не доплачуємо до будинку, бо не платимо грошей з кишень, то це мільна інтерпретація, бо ми інвестували в будинок гроші і сподівалися, що будемо мати з цього доходу. План головного передсідника про нові чиниці, це план на 1976 рік, бо ми в цьому році не дістанемо ще чиниць за ці недовідані винайняти приміщення. З кінцем 1976 р. буде корпорація винна УНСоюзові відсотки на суму 2,500,000 дол. Є питання, як довго УНСоюз зможе понести такі втрати в інвестиції, та як ми зможемо з такими втратами існувати? Над цим ми власне заставляємося і маємо на це відповідь: корпорація мала тільки одно засідання 10-го березня ч. р., а після того не були справи будинку обговорювані, чи то про плани винайму, чи всі ці агенції, що їх тепер згадує головний передсідник. Тому нашим завданням є поставити до диспозиції допоміжне тіло комісії, проти якої зрештою головний передсідник не виступає. Ця комісія була б допоміжним тілом, вона буде спільно обговорювати справи будинку і заходи, що треба буде зробити для добра УНСоюзу, бо треба нам цю проблему розв'язати. Ми поносимо вже тепер втрати і будемо стояти перед такою ж проблемою за рік. Тому головний передсідник не повинен протестувати проти такої комісії, але бути нам вдячним, що ми даємо йому таку комісію до помічі. Ми мусимо поробити заходи, щоб вийти з цього клопоту, в якому ми найшлися.

На цьому головний передсідник Йосип Лисогір перервав дискусію над внеском та попросив до слова голову касирку Ульяну Дячук, яка запропонувала, щоб зараз таки вирішити, за скільки днів має бути виплачена діста учасникам цього річного засідання. Вона від себе пропонує 5 днів. Після короткої дискусії на пропозицію головного радного д-ра Богдана Футей, що її підтримує головний радний інж. Анатолій Дорошенко, вирішено більшістю голосів, щоб виплатити учасникам наради дісту за 6 днів.

Головний передсідник Йосип Лисогір: Повертаючись до справ нашого будинку, хочу пригадати д-рові Скальчуків, що маємо приміщення для себе, які мають якусь вартість. Я не хотів би сперечатися, але коли Головна Контрольна Комісія щось представляє, то повинна представляти всі факти — правду, бо треба інтерпретувати цю справу з усіх сторін. Заявив, що справа нашого дому заздалегідь, бо корпорація не мала засідання, також не згідна з правдою. Прошу тільки прочитати звіт і протоколи засідань Головного Екзекутивного Комітету, де багато уваги присвячено справам будинку, про який ми говоримо майже щоденно, а не тільки на засіданнях. Може всі ці розмови поза засіданнями не є формально записані, але це цілком не означає, що ми нічого не робимо. Справа не стоїть так тобто, про що я вже говорив, але вона і не стоїть як так зле.

Голова Головної Контрольної Комісії м-р Іван Геврик: Я думаю, що ми погодимося першу нашу пропозицію резолюції передати Організаційній Комісії. До другої резолюції, як цього собі бажаєте, подаю, що ми пропонуємо до складу цієї комісії д-ра Івана Фліса від Головного Екзекутивного Комітету, м-ра Івана Винника від Головної Контрольної Комісії та проф. Тараса Шмагала від Головної Ради. Я прошу цю комісію в такому складі одобрити і вірю, що і головний передсідник це підтримає.

Головний передсідник Йосип Лисогір: Я не маю нічого проти створення такої комісії, яка мала б розглядати наші проблеми з будинком і нам дорадувати, коли вона мала б бути дорадочою комісією. Ця комісія представляла б Головному Екзекутивному Комітету свої рекомендації. Я вважаю, що така комісія є на місці.

Головний радний д-р Богдан Футей: Чим кермувала Головна Контрольна Комісія, коли запропонувала до цієї комісії цих самих людей, які вже ціми справами займалися. Чи ж говорили про зміну підходу до цих справ і потребу перегляду можливостей винайму приміщень.

Головний передсідник Йосип Лисогір: Я вважаю, що ми цим стверджуємо серйозність справи і тому включасмо до її складу інших людей.

На прохання голови Головної Контрольної Комісії м-ра Івана Геврика головний секретар Володимир Сохан відчитав пропонувані Головною Контрольною Комісією всі точки резолюцій в такому порядку:

РЕЗОЛЮЦІЇ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

Як вже деякі дискусанти заявили, ми не маємо жадних особистих застережень до членів Головного Екзекутивного Комітету, але для добра УНСоюзу ставимо від Головної Контрольної Комісії наступні спільні резолюції:

1. Тому що не виконано постанов Головної Контрольної Комісії з 7-го вересня минулого року і з 1-го березня цього року в справі Української Національної Корпорації (дому УНСоюзу), щоб винайняти в ньому до кінця місяця травня 1975 року принаймні п'ять поверхів, і тому, що головний передсідник присвячує багато часу цим справам, Головна Контрольна Комісія ставить резолюцію, щоб для справ домі вибрати окрему комісію, складену з трьох осіб, представників Головного Екзекутивного Комітету, Головної Контрольної Комісії та Головної Ради, завданням якої було б в найкоротшому часі зв'язатися з американськими факшними агенціями в справі подальшого винайму поверхів. Головний Уряд мусить використати всі засоби, щоб будинок заповнити. До складу цієї комісії входять: д-р Іван О. Фліс, м-р Іван Винник і проф. Тарас Шмагала.
2. Заключити відповідну угоду (контракт) між Українським Народним Союзом і Українською Національною Корпорацією (дому УНСоюзу) в справі позички, її відсотків та винайму приміщень.
3. Подбати про завершення переносу видавництва „Свобода“ до нових приміщень та переходу на нову систему друку найпізніше до кінця цього року.

4. Створити необхідні передумови для поступового здійснення запропонованого в апробованому 28-ому Конвенційному звіті головного редактора плану дальшої розбудови і поширення періодичних і книжкових публікацій УНСоюзу.

5. Поширити автономний статус видавництва „Свобода“ під керівництвом головного редактора та під загальним наглядом Головного Екзекутивного Комітету для справнішого виконання видавничих завдань і планів у рамках схвалюваного бюджету.

6. Проголошувати окремі фінансові звіти про приходи, розходи і фінансовий стан УНСоюзу в Канаді, подібно, як це тепер проголошують свої звіти Рекордовий та Організаційний Відділи про рух членства та їхні суми забезпечення.

Іван Геврик
Іван Винник
Богдан Гнатюк
Іван Ващук
Іван Скальчук

Головний передсідник Йосип Лисогір відкрив дискусію над пропонуваними резолюціями.

Голова Головної Контрольної Комісії м-р Іван Геврик: Хочу тут висловити, що Головна Контрольна Комісія змінила пропозицію резолюції відносно „Свободи“, приймаючи таку версію, що її запропонував головний редактор.

Головний контролер д-р Іван Скальчук: Я розумів, що ми нашу залишасмо, а головного редактора пропозицію додамось, а тут наша пропозиція змінилась.

Голова Головної Контрольної Комісії м-р Іван Геврик: Я не знаю, як це ви друже Скальчук зрозуміли, але я говорив з усіма членами Головної Контрольної Комісії і всі вони на таке погодилися.

Головний передсідник Йосип Лисогір: Мусу подати висновок до точок про „Свободу“, бо тут пан інженер Куропас протестував проти моєї інтерпретації та заявив на засіданні УККА, що так, як редактор кожної газети, так і головний редактор „Свободи“ має вільну руку. На нього не сміє бути натиску. Я не думаю і ніколи не думаю, що Екзекутивна мас редакторів наказувати, бо наш редактор мусить працювати вільно. Коли б ми побачили, що він не годиться з нашою загальною лінією та з нашою концепцією, то тоді вже була б інша справа.

Почесний член інж. Степан Куропас: Я все так обстоюю те, що за „Свободу“ відповідає УНСоюз...

Головний редактор Антін Драган: Це досить складна справа. „Свобода“ є органом УНСоюзу. Її зобов'язують всі плани, всі постанови і всі резолюції Конвенцій та Головного Уряду, як теж постанови статуту УНСоюзу. Редакцію „Свободи“ зобов'язує теж Кодекс Журналіста, в якому є точки, що він порушив би засади журналістики, коли б писав щось проти свого переконання. Тому, коли б редакторів не відповіли, бо він з ними не погоджувався б, резолюції, постанови, чи статут УНСоюзу, то він не повинен би залишатися на цьому пості. Наші попередники були мудрі, коли вони зрозуміли „Свободу“ за себе відповідально. Вони зробили це для охорони УНСоюзу і його майна, бо не є можливим, щоб Головний Уряд відповідав кожного дня за газету. Редактор може помилитися і тоді ви можете покласти його до відповідальності, але ви не можете втручатися без причин в його щоденну роботу. Не може бути й мови, щоб таке велике тіло мало рішати, чи відповідати за кожне число „Свободи“. З другої сторони „Свобода“ тісно пов'язана з УНСоюзом. Вона колись була вже самостійною корпорацією і скоро збанкрутувала. Від 1954 року, коли я в травні перебрав відповідальність за „Свободу“, не було в нас судового процесу проти „Свободи“, ані навіть судової скарги.

Почесний член інж. Степан Куропас: Я не хочу, щоб головний передсідник ходив щодня до друкарні і питає, що там написано. Але є речі, про які треба спитати, бо ми за це відповідаємо. Наш головний редактор працює вже 21 років і він є дуже обережний, але, коли ми не маємо окремої корпорації для „Свободи“, то ми за неї відповідаємо.

Головний секретар Володимир Сохан запропонував закрити дискусію, після чого головний передсідник Йосип Лисогір перевів голосування над пропонуваними резолюціями Головної Контрольної Комісії і ствердив, що їх прийнято одностайно.

Після десятихвилинної перерви головний передсідник Йосип Лисогір попросив до слова головного директора для Канади сен. Павла Юзика, який в імені Канадської Комісії відчитав пропозиції резолюцій. Головний передсідник Йосип Лисогір відкрив дискусію над пропонуваними резолюціями.

На пропозицію головного касира Ульяну Дячук узгоджено, щоб точку про 15,000 дол. бюджету для Канади включити в загальний бюджет УНСоюзу, що його буде представляти до затвердження Фінансова Комісія.

На пропозицію головного організатора Степана Гавриша узгоджено, щоб перенести точку про обласного і постійних організаторів для Канади до резолюцій Організаційної Комісії.

Головний директор для Канади сен. Павло Юзик: додав до прочитаних пропозицій висновок, що пропонуване видання книжки історії праці УНСоюзу в Канаді дуже потрібна та корисна, бо досі немає документації про проведення УНСоюзом працю в Канаді. В цій пропонуваній книжці були б історії поодиноких Відділів та українців в Канаді взагалі, як також всі інші дані для інформації чужинців про працю наших поселенців у Канаді.

Голова Головної Контрольної Комісії м-р Іван Геврик: пригадав, що вже раніше була ухвалена, щоб УНСоюз стався дістати статус великої організації в Комітеті Українців Канади, та що резолюція в цій справі мала б це потвердити, включно із обов'язком заплатити відповідну владку до КУК.

Після цього пропонувані резолюції відчитував по одній точці головний директор для Канади сен. Павло Юзик і їх одностайно апробовано.

РЕЗОЛЮЦІЇ КАНАДСЬКОЇ КОМІСІЇ

1. Подбати про приналежність Українського Народного Союзу в Канаді до Екзекутивного Комітету Українців Канади на рівні з іншими великими організаціями.
2. Відновити Канадську Канцелярію, винаймаючи приміщення для Б'юро і для зберігання союзових документів.
3. Заангажувати молоді сили до організаційної праці та для ведення культурної праці в Канаді.
4. Влаштувати курси для організаційної праці УНСоюзу, один на Сході, а другий на Заході Канади.
5. Удільвати всі гіпотетичні позички в Канаді на рекомендації секретарів Відділів та Канадського Представництва.
6. Підготувати та видати ілюстровану книжку про історію та працю УНСоюзу в Канаді.

сен. Павло Юзик
Іван Геврик
Василь Дідюк
Текля Мороз

Головний передсідник Йосип Лисогір попросив до чергового звітування голову Комісії Молоді Головного радного Євгена Іванців, який відчитав запропоновані резолюції та рекомендації.

Головний передсідник Йосип Лисогір погратулював голову Комісії Молоді за реферування пропозицій в українській мові та зарядив дискусію над пропозиціями.

Головний касир Ульяна Дячук: Пропоную, щоб точку про уділення означеної суми Комітетові Оборони Мороза змінили так, щоб не подавати суми і назви одного комітету, тільки сказати загально про фінансову і моральну допомогу акціям молоді в обороні людських прав на Україні. Решту цієї пропозиції пропоную передати нашій фінансовій Комісії.

Головний радний Євген Іванців: Нам для розвинення праці треба наперед знати, скільки ми матимемо фондів. Був час, що було рішення дати на оборонну акцію гроші, але студенти, які працювали, цих грошей не дістали. Тому я пропоную подати докладно, скільки грошей і хто має дістати.

Головний редактор Антін Драган: Я хотів би додати заувагу щодо Фонду Наглі Потребі. Ми ще не створили відповідної системи, за якою цей Фонд можна б використовувати. Ми про це багато говорили, це справа складна, але подивіться скільки тисяч доларів ми вже виплатили. Треба б нам подати, куди і кому ці гроші іплатено, чи то в пакунках, чи в готівці.

Головний секретар Володимир Сохан: Я хотів би уточнити, чи висвітлити наше становище. Вам виглядає, що тут не хочуть дати грошей на працю якогось комітету, чи взагалі молоді. Коли ми мали діє справу з такими акціями, як оборона людських прав, чи інші, ми признавали відповідні суми гроша, коли до нас звертали і подавали нам конкретно, на яку працю, акцію, чи видання такі гроші потрібні. Ми ніколи не давали комусь дотації на те, щоб якась організація поставила собі, скажім, суму 5,000 дол. на своє конто, бо ми самі можемо держати гроші на такому, чи іншому конті. Тому ми повинні давати гроші на конкретні акції, чи видання, або на таку справу, над якою ви працюєте, але не на те, щоб ви поставили ці гроші в себе на конті.

Голова Головної Контрольної Комісії м-р Іван Геврик: Я не маю нічого проти самої пропозиції резолюції. Але ми є організованою спільнотою, яка має УККА і КУК, та СКВУ, тому і повинні ми співпрацювати з цими центральними установами, до яких належить наш УНСоюз. Думаю, що пропозицію треба передати Фінансовій Комісії, так як ставили вже це передбесідники. Ми дали на Конвенції 10,000 дол. і готові знову дати, коли буде потреба, в порозумінні з нашими центральними установами.

Головний радний Василь Дідюк: Ми маємо в Канаді також такі акції. Хочу звернути увагу на те, що Комітет Оборони Мороза в Канаді діє при СКВУ. Ми признали для цього Комітету і дали в Канаді 10,000 дол., а тут не хочемо дати 5,000 дол.

Головний контролер проф. д-р Богдан Гнатюк: Я можу висловити цю справу, бо являюсь головою такої комісії при СКВУ. На нашій сесії в лютому було рішення, що всі акції в обороні прав людини, в тому і оборони Мороза, мають іти спільно із репрезентативними центральними КУК в Канаді та УККА в Америці. Ми якраз мали деякі клопоти з Комітетом Оборони Мороза в Торонто, який узяв собі, що він був на цілий світ таким комітетом. Тепер він є підпорядкований централі КУК і СКВУ та з ними співпрацює. Якщо УНС має дати якісь дотації, то він повинен зробити це через УККА і через КУК. Тепер є певний розпорядок щодо таких акцій, як акція в обороні Мороза. Ми маємо тепер велику акцію оборони прав жінок на Україні, що теж будемо робити тут через УККА, а в Канаді через КУК.

Головний радний Євген Іванців: Коли є така ситуація, то ми погоджуємося з цим і не будемо про це більше тут говорити.

Головний радний Євген Репета: В пропонуваній рекомендації, чи резолюції мова про zatrudнення референта молоді. Краще було б поставити точніше, що треба zatrudнити організатора для заснування молодечих Відділів, бо нам треба організувати молодих людей до УНСоюзу.

Головний касир Ульяна Дячук: Я обстоюю пропозицію Комісії Молоді, яка говорить про референта молоді для поширення членства УНСоюзу серед молоді і для координації молодечих Відділів УНСоюзу. Це має свою ціль.

Головний редактор Антін Драган: Ми вже мали раніше виснені резолюції видавати окремий журнал — кварталник для молоді і вже говорили про це яких 5 разів. Тепер в нас перехідний час і не можна цього здійснити, але ми маємо це на увазі та в планах.

Головний передсідник Йосип Лисогір: Молодь хоче повторити цю резолюцію, щоб пригадати нам цю справу.

Головний редактор Антін Драган: Ми пропонуємо поодиноким молодим людям, щоб вони створили собі корпорацію і публікували таке видання. Ми мали велику проблему з „Веселюком“. Ми мали друкувати її в українській та англійській мовах. Ми мусимо думати про завтра, чи навіть післязавтра.

На цьому закінчено дискусію і одностайно прийнято резолюції і рекомендації в такому тексті:

РЕЗОЛЮЦІЇ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ КОМІСІЇ МОЛОДІ

Резолюції

1. Головний Уряд зобов'язує Головний Екзекутивний Комітет zatrudнити референта молоді для поширення членства УНСоюзу серед молоді і для координації молодечих Відділів УНСоюзу.
2. Головний Уряд зобов'язує головного редактора „Свободи“ і Головний Екзекутивний Комітет приступити до видавання молодечого журналу — кварталника в українській та англійській мовах.
3. Головний Уряд всеціло підтримує акції нашого студентства і молоді в обороні українських культурних діячів та доручає Головному Екзекутивному Комітетові признавати на означені дії, чи акції гроші з Фонду Наглі Потребі для Комітету Оборони Валентина Мороза.
4. Головний Уряд доручає Комісії Молоді вдержувати зв'язки з провадами молодечих організацій та фінансово їм допомагати.

Рекомендації

1. Тому що присудження молоді в члені УНСоюзу вимагає нового підходу, Головний Уряд рекомендує влаштувати в літніх місяцях конференцію метод провідництва й організування нових членів. Така конференція повинна бути призначена для молоді і повинна використовувати фахівців, а її ціллю повинно бути підшукування молодих активістів та вивчення нових метод і підходів в організуванні та забезпечуванні нових членів УНСоюзу серед професіоналів і студентів. Така конференція принесе користь для УНСоюзу і всієї української громади.
2. Головний Уряд рекомендує, щоб „Свобода“ та „Український Тижневик“ були поширювані серед української молоді і щоб в них далі з'являлися сторінки молодечих організацій.
3. Головний Уряд рекомендує Окружним Комітетам УНСоюзу, щоб вони zatrudнювали в часі літніх вакансій студентів до суспільно-громадської праці за фінансовою винагородою.

Євген Іванців — голова
Анатолій Дорошенко — секретар
Богдан Футей
Тарас Шмагала
Мирон Куропас

Озон Парк у поклоні Блаженнішому Патріарху Йосифу

Новозаснований Відділ Т-ва за Патріархальний Устрій УКЦ в Озоні Парку, Н. Й., у неділю, 29-го лютого ч. р. о год. 2-й по пол. відзначив 84-ліття народин Блаженнішого Патріарха Кир Йосифа імпрезою, що відбулася в церковній залі парохії під покровом Прес. Матері Божої. На гарно прибраній сцені видів портрет Блаженнішого Отця Йосифа. Відкриваючи свято, голова Відділу Роман Крупка привітав присутніх отців — прелата Климента Приймук, декана Петра Федорчука і пароху крилошанина Любомира Мурого, представників ньюйоркського Відділу ТПУ УКЦ, парохіян і гостей. Після відспівання місцевих парохійських хором двох релігійних пісень під диригентурою Богдана Крушельницького, ред. Василь Качмар виголосив довшу доповідь про помісню УК Церкву, про історію змагання її до помісності й освячення патріархату, що в книжках чашах, під час Фльорентійської і Берестейської Унії, зокрема протягом XIX століття і XX, в той час, коли Митрополитом був А. Шептицький, і в наш час на Другому Ватиканському Соборі під провідом Верховного Архієпископа і Митрополита Кардинала Кир Йо-

сифа Сліпого. Доповідач розглянув докладніше змагання і труднощі в освяченні патріархату. Більшість нашого церковного проводу із Блаженнішим Кир Йосифом і мирянами, об'єднавшись в світовому Патріархальному Товаристві, з глибокою вірою працюють у напрямі освячення помісності нашої Церкви. Після доповіді, прийняті слухачами догворити осласками, маестро Йосиф Грядяк подав деякі коментарі на ті теперішні події УКЦ, вказуючи, що деякі інші причини труднощі в освяченні патріархату.

Мистецькою прикрасою свята були концертні точки пісень: „Вогоридце Діво“ і „Як сильний, славний“, у виконанні церковного хору, рецитатія вірша Романа Заводовича, присвяченого Патріарху Йосифу, виголошена ученицями 7-ої та 8-ої класу суботньої школи українства, і чотири пісні трьох дітей п. Гарматієвої при грі на бандурі.

Зібрані схвалили вислати привіт Блаженнішому Патріарху.

Після імпрези відбулася зустріч членів місцевого відділу ТПУ УКЦ із представниками ньюйоркського Відділу.

В. Л.

О год. 12:35 головний передсідник Йосип Лисогір зарядив обідню перерву та заповів, що чергова сесія почнеться о годині 2-й по полудні.

Сьома (пополуднева) сесія

(Четвер, 22-го травня 1975)

Заступник головного передсідника д-р Іван О. Фліс відкрив наради цієї пополудневої сесії о год. 2:35 та запросив до слова голову Спортової Комісії головного радного Андрія Джулу.

ЗВІТ СПОРТОВОЇ КОМІСІЇ

Голова Спортової Комісії головний радний Андрій Джула: Спортова Комісія на своєму засіданні працювала в такому складі: Андрій Джула — голова, Іван Іванчук — заступник голови, Марія Душиник — секретар, Володимир Запаранюк і інж. Анатолій Дорошенко — члени. В бюджеті нашої Комісії ми маємо дефіцит, бо ми фінансували теніс, круглі, гольф, плавання, відбаванку, гокей, футбол, ковзку, а на це маємо 6,000 дол. Не знаю, чи всі розуміють, скільки коштів спорт. Наприклад, наші учасники круглоногого турніру, які їздять до різних далекіх сторін на турнір, оплачують собі самі подорож. Вони летять з Чикаго літаком до Піттсбургу, а потім винаймають собі авта, щоб доїхати до Деррі. На мою думку, ці спортовці, це найкращі наші союзовці. Дехто мені казав, що це УНСоюз платить за все в круглоногого змаганнях, а це платять самі ці змагання, які займаються цим спортом. На другий рік ми плануємо отримати круглоногого турнір із змаганнями гольфа, щоб вони відбувалися рівночасно, коли вже їдуть змагання так далеко.

Заступник голови Спортової Комісії почесний член Іван В. Іванчук: Я хочу згадати про всіх тих спортсменів з Висконсина, Ілліної, Індіани та Огайо. Ми будемо мати цього року турнір гольфа. Про час турніру ще проголосимо і запрошуємо всіх нас на цей турнір. Це вже буде наш третій турнір гольфа. Закликаємо вас теж організувати по Відділах дружини круглі. Це дорогий спорт, але цим спортом будемо собі майбутність. Коли буде відбуватися наш Відділ референт молоді, тоді він повинен би захопити молоді організувати при Відділах спортові дружини.

Голова Спортової Комісії головний радний Андрій Джула: Я хочу ще додати, що в нас у Піттсбургу на телевізійній станції 4-го каналу маємо кожної суботи від 1-ої до 2-ої години по полудні круглі. Цим займається грек заповідач і він кожної суботи на телевізії пригадує „Не забувайте про круглоногого турнір Українського Народного Союзу!“

Секретар Спортової Комісії заступниця головного передсідника Марія Душиник: Спорт коштує нас 6,000 дол. Ми маємо популярний теніс. Також гокей набрав популярності. На „Союзиці“ відбувається щороку молодеча тенісова школа, яку ведуть ред. Зенон Снілик і інж. Савчак. На „Союзиці“ відбуваються щороку на „Лейбор Дей“ тенісові та плавацькі змагання, українців Америки і Канади. Також футбол серед наймолодшої молоді здобуває собі популярність, так що він гарно розвивається. В додатку до звичайних видачків потрібно нам грошей на закуп шортів та на голясники для ведення змагань. Все це разом дає суму 6,000.00 дол., яку просимо апробувати на наш спорт.

Голова касирка Ульяна Дячук: До нас випадали від деяких Відділів прохання про дотації на спортові клуби при наших Відділах. Просимо звати до уваги всі ці прохання в бюджеті Спортової Комісії.

Заступник головного передсідника д-р Іван О. Фліс ствердив, що подані заваги членів Спортової Комісії можна прийняти, як їхні звіт, але немає над чим голосувати, бо їхня пропозиція признає Спортовій Комісії бюджет на 6,000.00 дол. буде включена до загального бюджету УНСоюзу, над яким працювала Фінансова Комісія. Головний радний і член Спортової Комісії Володимир Запаранюк потвердив, що дотації на футбольні клуби втраховані в суму 6,000.00 дол. бюджету Спортової Комісії. Після цього заступник головного передсідника д-р Іван Фліс остаточно ствердив, що всі ці справи тут реферовані передає Спортова Комісія до Фінансової Комісії.

Черговою до звіту попросив заступник головного передсідника д-р Іван Фліс Організаційну Комісію, а першим від імені цієї Комісії забрав слово її голова головний контролер д-р Іван Скальчук.

(Продовження буде)

ПОВІДОМЛЕННЯ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Т-ВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ

Відділ в Нью Джерсі

— відбудуться —

**в неділю, 4-го квітня 1976 р.
год. 4-та по пол. в УНДомі**

140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.

- В програмі: відкриття, вибір президії, звіти управи і комісії, абсолюторія, вибір управи, внески і залати.
- По загальних зборах — ТОВАРИСЬКА ВЕЧІРКА ПРИ ЧАЮ.
- Присутність Членів — ОВОВ'ЯЗКОВА.

Управа ТУІА — Відділ Нью Джерсі

ІНФОРМАЦІЙНІ СХОДИНИ

УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА

ФІЛАДЕЛФІЯ І ОКОЛИЦІ

В неділю, 11 квітня 1976 року

о год. 4-й після полудня

в залі УСО „Тризуб“

4932 Брод вулиця у Філадельфії, Па.
Професори — Д-Р ОРЕСТ СУВІЙСЬКИЙ і Д-Р ЗЕНОН КОГУТ, як також ЧЛЕНИ ГОЛОВНОЇ ЕКЗЕКУТИВНОЇ ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА подадуть звіт про працю, дальші завдання і можливості Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету.

Відтак при гутірці — чай з перекускою.

УКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ

ГАРВАРДСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ (УНІУ)

СВЯТКУВАННЯ 200-ЛІТТЯ

АМЕРИКИ В БОСТОНІ ТА

ЛІТНІ КУРСИ

В ГАРВАРДІ 1976 РОКУ

28 червня — 20 серпня 1976 р.

ЛІТНІ КУРСИ. На шості з черги літні курси українознавства приймається студентів, що закінчили середню школу, та студентів університетів, зокрема тих, що хочуть поглибити знання українських дисциплін, та одержати за свою працю кредити визна- ння всіма університетами.

ПРОГРАМА КУРСІВ:

ІСТОРІЯ УКРАЇНИ — Марта Богачевська-Хом'як

Професор Історії — Мангатавиль Коледж.

УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА — Леонід Рудницький

Професор сучасних мов — Ля Саль Коледж.

УКРАЇНСЬКА МОВА — Богдан Струмінський

Професор-іст української мови — Гарвардський Університет.

ЦЬОГОРІЧНА ПРОГРАМА КРИМ КУРСІВ ВКЛЮЧАЄ

ЩЕ ТАКІ ДОДАТКОВІ ЗАЙНЯТТЯ:

200-ЛІТТЯ АМЕРИКИ. Студенти матимуть нагоду бра- ти участь в різних імпрезах організованих Бостон- ською Комісією 200-ліття Америки.

БІБЛІОТЕКА ІНСТИТУТУ. Студенти матимуть необ- межену можливість користуватися бібліотекою УНІ- ту.

ДИСІДЕНТСЬКИЙ РУХ В УКРАЇНІ: СЕРІЯ СЕМІНА- РІВ. УНІУ матиме ряд семінарів про український дисидентський рух, зокрема про сучасні політичні обставини на Україні.

ДОПОВІДІ НА ТЕМУ ПРОФЕСІЙНИХ ШКІЛ. Відпо- відно до зацікавлень студентів, пропонується дати низку доповідей, в яких будуть подані відомості про вимоги професійних шкіл, та з'ясовані шляхи для кар'єри в галузях науки, журналістики та видавни- чих справ, медицини, права, фінансів, та інших ді- лянках.

Літня школа, порядком самоодільності, буде влаштову- вати, на бажання студентів, літературні вечори, по- кази унікальних фільмів, відбудувати екскурсії до історичних місцевостей, тощо.

ІНШІ КУРСИ. Студенти матимуть великий вибір кур- сів з усіх головних ділянок науки, як наприклад ор- ганічна хемія (для студентів, котрі готуються до медичної школи), біологія, фізика, математика, по- літичні науки, економіка, сучасні мови, інженерія, порівняльні літератури, антропологія, історія, філо- софія, психологія, соціологія, статистика, мистецтво та інші.

ЗАЯВА ПРЕЗИДІЇ КОУАО — ВІДДІЛУ УККА

В НЬО ЙОРКУ

У зв'язку з вісткою в „Українському Тижневику“ з 20-го березня, що Комітет Об'єднаних Українсько-Амери- канських Організацій — Відділ УККА „може бути“ спів- спонсором влаштування Комітетом Оборони Советських Політичних В'язнів виступів і конференцій Леоніда Плю- ща, про які згаданий Комітет поінформував оголошенням в „Свободі“ з 23-го березня, Президія повідомляє:

З уваги на те, що розмови 3-ох членів Президії КОУАО — Від. УККА з представниками згаданого Комітету не до- вели до бажаного порозуміння, Об'єднаний Комітет не міг бути співспонсором проголошених Комітетом виступів Ле- оніда Плюща та зв'язаних з цим акцій і тим самим не по- носить за них жадної відповідальності.

Нью Йорк, 23 березня 1976

За Президією КОУАО — Відділ УККА

Володимир Савчук, голова Онуфрій Германюк, секретар

Президія СКВУ інформує...

(Закінчення зі стор. 1-04)

заходами місцевого Коміте- ту Оборони Валентина Мо- роза. Перед від'їздом до Ка- нади Л. Плющ ще матиме зустріч 3-го квітня із амери- канськими кругами соціалі- стичного і загально-лівого Унапрямлення з метою заохотити їх включитися в ак- цию оборони українських та інших політ'язнів в СССР. В неділю, 4-го квітня, Л. і Т. Плющі прибудуть до То- ронто і ще цього дня висту- плять перед ширшим загало- м української громади на ві- чу в Конвейкшн Голд, що його влаштує Торон- тоський Відділ Комітету У- країнців Канади. Після віча відбудеться зустріч Л. Плю- ща з українською пресою. Канадська преса матиме на- году стрітись з ним на пресовій конференції, яка відбудеться в понеділок, 5-го березня в готелі Роял Йорк. Під час тижня передбачені відвідини Л. Плюща в Мон-

реалі і Оттаві, його висту- пи на Монреальському і Карльстонському універси- теті та зустріч із канадськи- ми парламентаріями яку влаштує сенатор Павло Юзик, голова Комісії Прав Людини при СКВУ. В п'ят- ницю, 8-го квітня, Л. Плющ виступить на вічу в обороні політ'язнів в СССР, спон- зорованому Канадським Тру- довим Конгресом та іншими робітничими і профспілкові- ми угрупованнями. Це віче влаштує 3'єднаний Комі- тет Союзу Українського Сту- дентства Канади (СУСК), Комітету Оборони Українсь- ких Жінок-політ'язнів та гру- пи молоді, згуртованої навколо журналу „Мета“.

Перекладачем Л. Плюща на всіх його виступах перед ан- гломовною публікою з Мар- ко Парини. Родина Плю- щів повернеться до Франції в суботу, 10-го квітня, 1976 року.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

Президія СКВУ закликає все українське громадянство в Америці і Канаді щиро привітати Леоніда і Тат'яну Плющів та підтримати їх за- ходи в обороні українських та інших політ'язнів в СССР своєю присутністю на всіх їхніх публічних висту- пах.

„МИ ПРИВЕЗЛИ“...

(Закінчення зі стор. 1-04)

хайло Осадчий, Микола Лу- каш, Лев Лук'яненко, Ана- толь Лупиніс, Іван Гончар та його приватний музей, і- сторик Микола Брайчевсь- кий, Євген Сверстюк, Ва- сил Стус та інші будителі українського національного руху, які дали поштовх і бу- ли рушителями „чергового підйому українства“ в ділян- ках мистецтва, літератури, політичної думки і культу- ри. Стверджуючи, що хоч більшість цих будителів бу- ли або зліковдані советсь- кими властями, або карано- ся в концтаборах, Л. Плющ не залишає сумніву, що зер- но, посіяне ними серед ук- раїнського народу, прийня- лося „на кров'ю зораний і терпінням зрошений землі“.

Найбільшою, „магнетич- но-колюсальною постаттю“ в цьому русі Л. Плющ уважає Валентина Мороза, з яким він ще стрічався перед його останнім арештом і запропо- нувати у Владимирську тюр- му. „Мороз не віміє, не може брехати — все, що він досі сказав, це чиста правда“, — заявив Плющ з підйомом для цього українського історика. Він, однак, вказав на недо- цілність уважати Мороза „новітнім Донцовим“, як це, згідно з його розумінням, роблять деякі круги емігра- ції у вільному світі. Підкре- слюючи унікальність особі- стості і думання Мороза, Л. Плющ поставив його як при- клад неперершеного під- цю пору борця за національ- ні та індивідуальні права ук- раїнського народу, як лю- дини, за звільнення якої му- сить боритися ціла українсь- ка спільнота у вільному сві- ті.

Коментуючи становище і долю Івана Дзюби, літер- атурного критика, який „по- казався“ два роки тому, Л. Плющ назвав його потяг- нення „зрадою“ спричинне- ною „опортунізмом, идеоло- гічною нечіткістю, психіч- ним і фізичним захитанням — він хворів на туберкульо- зу, хоча і світличні хворі- ють на цю саму недугу — і клопотанням за родину, до- якої він сильно прив'язан- ий“. Оцінюючи його пра- цю „Інтернаціоналізм чи ру- сифікація?“ як найкращу аналіз національного пи- тання в СССР, Л. Плющ за- явив, що сучасні писання І. Дзюби слід приймати, як дитяраби, писані під нака- зом КГБ.

„В ідеологічній боротьбі за національні права — дипломатія займає, бо вона ве- де до пропасти“, — заявив ка- тегорично Л. Плющ, вказу- ючи на такі приклади з істо- рії України, як шукання до- помоги в чужинці Б. Хме- льницьким, І. Мазепою, Цен- тральною Радою і націона- лістами під час Другої світо- вої війни, „частина яких пі- шла з фашизмом“. Він доба- чав в козачстві ідеальність пов'яз

ПЕРША ЗУСТРІЧ ПЛЮЩІВ ІЗ ЗЕМЛЯКАМИ В НОВОМУ СВІТІ

Леонід і Татяна Плющі, зі синами Дмитром і Леском, приїхавши до Нью-Йорку минулої неділі, 21-го березня, очікують в почекальній лавочці Кеннеді на першу зустріч із земляками в Новому Світі.

Усмішка Леоніда та поцілунк Татяни виявляють почуття та характер цієї першої зустрічі.

Описали були квіти та багато сердешних слів.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „Самопоміч” в Нью-Йорку ПОЗИЧКИ

— на низькі відсотки, до сплати в догідних, місячних ратах

- НА АВТА
- НА ХАТНЄ УСТАТКУВАННЯ
- НА ТОРГОВЕЛЬНІ І ПРОМИСЛОВІ ПІДПРИЄМСТВА
- НА ВСЯКІ ПОТРЕБИ ЩОДЕННОГО ЖИТТЯ
- СТУДЕНТСЬКІ ПОЗИЧКИ — до сплати по закінченні студій
- ПОЗИЧКИ під застав реалістичності (МОРГЕДЖІ) — на закупівлю і будівлю домі

SELF RELIANCE (N.Y.) FEDERAL CREDIT UNION
108 Second Avenue New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 473-7310

ПРЕМ'ЄРА

НАЙНОВІШОГО УКРАЇНСЬКОГО КОЛЬОРОВОГО ФІЛЬМУ
ПРОДУКЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КІНО-СТУДІЇ
ВОЛОДИМИРА ВАСІКА — ОШАВА, КАНАДА

МАШКА

ІРВІНГТОН — НЕДІЛЯ, 28-го БЕРЕЗНЯ
(ТІЛЬКИ ОДИН ДЕНЬ!!!)
СІАНСІ: 3:00, 5:00 і 7:00 ГОД.
IRVINGTON HIGH SCHOOL — Corner CLINTON AVE. & CIVIC SQUARE

ІОНКЕРС — СУБОТА, 3-го КВІТНЯ
(ТІЛЬКИ ОДИН ДЕНЬ!!!)
СІАНСІ: 3:00, 5:00 і 7:00 ГОД.
UKRAINIAN CENTER — 301 PALASIDE AVE., YONKERS, N.Y.

НЬО-Йорк — НЕДІЛЯ, 4-го КВІТНЯ
(ТІЛЬКИ ОДИН ДЕНЬ!!!)
СІАНСІ: 3:00, 5:00 і 7:00 ГОД.
FASHION H. S. — 225 WEST 24th ST.

ПАСЕІК — НЕДІЛЯ, 11-го КВІТНЯ
СІАНСІ: 5:00 і 7:00 ГОД.
UKRAINIAN CENTER — 240 HOPE AVE., PASSAIC, N.J.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ...

(Закінчення зі стор. 1-04)

валися в школі, спеціально були запущені, щоб їх відправити в спецшколи для умислових відсталих. Просимо Вас не відмовити у нашій просьбі і дати нам можливість емігрувати з СРСР".

В розділі „На виїзд в Канаду” В. Хайло дає такий опис його спроби дістатися до Канадського посольства в Москві:

„20 січня 1975 року мені довелося знову дати заяву на виїзд в Канаду Косігину і Підгорному, а біля мене залишилася заява Брежнєва (на виїзд) і Руденкові (про несправедливий засуд сина).

21 січня 1975 року о 10-й год. 25 хв. я підійшов до посольства Канади (в Москві). Коли я підійшов, міліціонер, котрий стояв біля дверей, повернувся і пішов від дверей до того міліціонера, що стояв біля брами. Я підійшов до дверей, натиснув кнопку, міліціонер повернувся, підбіг до мене і, обзиваючи всякою дранню, крикнув:

— Куди ти дзвониш, гад, то ж до самого посла!

— Куди ти дзвониш, гад, то ж до самого посла!

Я відповів, що мені туди і потрібно. Тоді він витягнув пістоль і з цілої сили вдарив мене по голові так, що лопнула шкіра за правим вухом і відкрілася рана. Я обливався кров'ю, вхопився за голову і крикнув:

— За що мене б'єш?

Він знову розмахнувся з криком:

— Уб'ю тебе, гада!

Але я вхопив його за руку і знову сказав:

— За що мене б'єш?

Підбіг другий (міліціонер) і почав викручувати мені руки. Бачучи, що вони заб'ють мене, не узявши хто я і чого прийшов, я почав крачати. Вони почали закривати мені рот і один сказав другому: — бий по голові, щоб втратив притомність!

Мене затягнули в будку, знову почали бити, при тому говорючи: „Давай його ногами затопчем, а вночі вивеземо”.

Я став кричати на ціле горло, вивертися. Двері будки відчинилися і ми всі грос вилетіли з будки і упали сціпившись. Вони відійшли і почали вимагати у мене документів. Я сказав:

— Визивайте начальника. Документи я дам йому, а не вам, тому, що ви поступили як бандіти.

Я не знаю, чи бачив хто-небудь з посольства чи ні, але коли ми вирвалися з будки, біля воріт проїхала машина голубого кольору, яка возить посла.

Прийшла машина (ГАЗ-24) чорного кольору, вийшов чоловік, я не знав якої ра-

ти, тому, що він був у цивільному і крикнув:

— Киньте його! — Він забрав у мене документи і мене забрали. Я не знаю куди (згодом дізнався, в Красний Луч, повідомили начальни-ка пожежної частини, що мене забирали в управління КГБ). Там мене посадили на кану. Викликали того міліціонера, що мене бив і я почув, як його питали:

— Кричав?

— Як різаний.

— Що це ви йому рот не закривали?

— Да попався якийсь-то як залізний, товариш начальник. Нічого не могли відіати. П'ятьох кляли, а цьому нічого не могли зробити.

— Ну, пропали ми тепер. По 60-й буде два роки. — Начальник в цивільному сказав:

— Ну-ка, відкрийте кабінет і заведіть його туди. Я зараз попробую який він залізний. — Я встав і сказав:

— Як тобі не встидно. Ти молодий, ось який здоровий відгодувався, а я батько 14-ти дітей і ти хочеш мене тут знівечити. За що? Що я тобі зробив?

Він відійшов. Пізніше мене викликали, обшукали, всі документи, заяву Брежнєва і заяву Генеральному прокурору, котру написала жінка. Сказали, що будуть розглядати. Я розказав про всі свої заміри, чому хочу емігрувати... Згодом викликали знову. Інший почав зі мною говорити:

— Ну, як ми тепер будемо з вами домовлятися? Ось протокол, що ви написали на сторожа і побити його. — Я говорю:

— Де я його побив, нехай покаже. А мене вони побили, хотіли забити, подивіться, і я повернувся: заду я був увесь у крові, голова запущла і рана за правим вухом.

— Що ви, Володимир Павлович. Ви ішли, упали, а тепер хочете на нас звалитися...”

Розмова КГБ-істів з Хайлом далі продовжувалася, до нього викликали психіатра, вимагали, щоб підписав заяву, що більше не буде йти в посольство. Але В. Хайло не здавався, накінці він заявив КГБ-істам:

— Якщо мені і далі будуть перешкоджати і ось так зі мною поступати, то тоді я буду примушений взяти дітей, напишу про всі ваші репресії і про моє бажання емігрувати в Канаду, вложу дітям в кишені, ми приїдемо до посольства і я скажу: „Біжіть діти, хто як може, постарайтеся пройти в той будинок і віддайте дітям ці заяви” і вони полізуть, хто через вікна, хто через двері і без драбнитись будуть на п'ятому поверсі...”

Накінці В. Хайла відпустили, але переслідування його родини не припинилися. Він звертається до всіх багаторічних, щоб йому допомогли вирватися з СРСР.

ВЕЧІР МОЛОДИХ ТАЛАНТІВ В ІРВІНГТОНІ

Ірвінгтон, Н.Дж. (І.Г.). — В неділю, 28-го березня 1976 року о год. 4-й по полудні тут в новий зал УНДому при 140 Проспект евеню 15 молодих мистців-малярів, переважно студентів університетів, матимуть виставку своїх праць. У виставці приймуть участь: Романа Білянич, Михайло Вовк, Василь Гнатів, Марія Демчук, Марта Колесенська, Тарас Ліщинський, Андрій Малай, Лариса Мартинюк, Наталка Напора, Нуся Пашак, Роксана Робах, Орієна Стрижак, Ілона Тиховська, Мотря Ходновська і Анита Хомик.

У вокально-мистецькій програмі беруть участь: Євгенія Турянська — сольо-сольоспів, Уліта Ольшанівська — фортепіанове сольо, Наталка Лозірко — балет, Таля Васяняк — рецитация, Люся Тишка — рецитация, Христина Колесенська — поезія, Андрій Чирівський — поет.

Вечір Молодих Талантів влаштує Асоціація Дітей Української Культури, відділ Північного Нью Джерсі.

ПРО АНГОЛЮ...

(Закінчення зі стор. 2-01).

сис” присвятила ціле число за 13 лютого ц.р. справі сирітців, і загальна опінія статтей у ньому та, що світ входить у нову добу, в якій найбільш важні сирітці будуть далеко дорожчі і буде їх далеко джаче дістати. Як відомо, т.зв. індустріальні країни (майже однозначно з поняттям Захід), а в першу чергу Японія і країни Західної Європи, мусять довозити дуже багато сирітців з країн т.зв. третього світу. В якому, отже, стані знайшовся 6 Захід, якщо б хоч би тільки сирітці Африки були йому недоступні, чимало хоч би не цілої Африки, а тільки центральної і південної, де видобувається 20% світової продукції марганцю, 23% міді, 51% золота, майже всі діаманти, бо аж 97%, де є великі поклади урану, нікелю, хрому і багатьох інших вартісних сирітців. А така можливість існує, як здійсниться згадувані вище побоювання англійських лібералів. Ті ж побоювання з кожним днем виглядають все більш реальні. От звіт доповіді у „Ньюзвіку” із другої сторони африканського континенту: — „Потісна хвиля російських техніків і кубинських вояків впливає до порту Бейра у Мозамбіку і зауважено, що велика кількість військового виважу виладоується з вантажних кораблів”. (1-го березня 1976 р.)

У полоні Ілюзій

Факти — це вперті речі. Іх можна недобачити, іх можна підмальовувати, та вкінці вони таки виходять на світло денне у своїй повній і правдивій величині. Такий же процес відбувається із фактами совєтської агресії та реальності „розрядки”. Вже навіть і „батько розрядки” Генрі Кіссінджер побачив, що сама „розрядка” не спиняє агресії СРСР, і тому висунув „доктрину двоїстої політики” про що говорила редакційна „Свобода” з 6-го лютого ц.р. А президент Форд вже взагалі виникнув із свого словника поняття „детант”. Побачили правдиві факти і ті африканці, які поклали надії на діяння принципів „детант” на їхньому континенті. Незалежний щоденник у Найробі, Кенія, в числі з 26 січня ц.р. пише: — „Розмови Кіссінджера — Брежнєва є не тільки провалом, але і скандальним розчаруванням в тому, що вони не дали розв'язки для Анголи... Лекція з того така: африканські проблеми не можна лишати для

посторонніх сил, які б вони і не були сильні”.

А тимчасом у нас є ще люди які стараються переконати нас, що „світ перемінюється... що на перший план висувається нині боротьба з голодом і полюцією... що нині зброєю не досягнеш нічого”.

Ті люди вмовляють в нас, що „американський уряд погодився давно з пропозицією, що найважлишою проблемою для Америки є, як і для СРСР, питання обмеження перегонів у зброю”, а все решта, „як от справа Анголи” — це „другорядні питання”, які „американський уряд готов ігнорувати”.

Ті люди іронізують собі з пересторог, мовляв „Спірація між СРСР і ЗСА для нас щось дуже незрозуміле і ми все обвинувачуємо уряд ЗСА, який він короткозорний, що не здає собі справи з того, які скідні оці москалі”. А тим часом „намагання Москви встановити добрі відносини із „супердержавою” на заході є шире”, вона ж бо нічого більше не хоче тільки „поділивши сфери впливів, встановити паритет зброєння і благоденствувати”.

Міражі на пустині — відоме явище і досить нескладне. Міражі політичні — явище далеко складніше, і науці, здається, покищо, невідоме. А варто би науці ним зайнятися.

У полоні Ілюзій

Адміністрація „СВОБОДИ” повідомляє, що від цього часу назустріч загальним побажанням, вона й в цілому році присвятить окремі шпальти збільшеного Великого числа на оголошення традиційних святкових привітань і побажань.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ

1 шпальт через 1 шпальт	3.00
1 шпальт через 2 шпальти	5.00
2 шпальт через 2 шпальти	10.00
3 шпальт через 2 шпальти	15.00
4 шпальт через 2 шпальти	20.00
5 шпальт через 2 шпальти	25.00
6 шпальт через 2 шпальти	30.00

1.5 в інших розмірах

Греба сподіватися, що загальне Громадянство використав це нагоду, щоб передати свої традиційні побажання та дати про себе знати своїм рідним і приятелям та знайомим навіть в найдалішх закутках світу, коли навіряд чи звичайна пошта занесла б таку вістку. Великий тираж „СВОБОДИ” та відповідний зміст збільшеного святкового числа, надіють та ким побажанням окремої вартості і значення.

Оголошення прийматимуть:

за новим стилем до 10-го КВІТНЯ 1976 р.
за старим стилем до 17-го КВІТНЯ 1976 р.

Згодошлених святкових побажань, РАЗОМ з ПІДПИСЕНОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надіслати до:

„СВОБОДА”
83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбільш українською національною установою поза межами батьківщини, якою є БУДУЩІСТЬ, в нашій громаді Український Народний Союз, щоб записати їх ім'я в книгу і вільному світі нового свідомого члена!

Granite

Marble

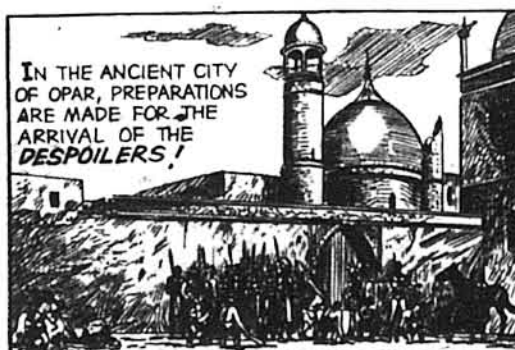
Bronze

Телеф. (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111
S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЯ

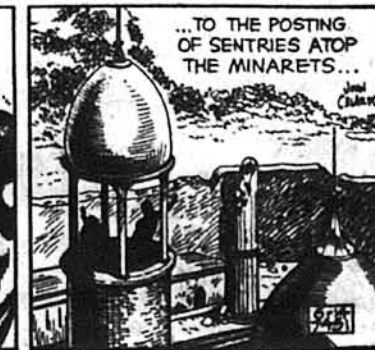
ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВІНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАНД БРУК, НЬО ДЖЕРСІ.

В старинному місті Опарі проходить підготовка до прибуття грабінників!

Відбулося дивне „арештування” Вазіріс...

...І розставлення вартових на вершках мінаретів...

REAL ESTATE

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ
АБО КУПИТИ
БУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ
звертайтеся до
УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ
GRIMINI REAL ESTATE CO.
98 — Second Avenue
New York, N.Y. Tel.: 477-6400

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
28-го БЕРЕЗНЯ 1976 р.

АЛЛЕНТАВН, Па. Загальні річні збори В-ва св. Михайла 147 В'їд. о год. 2-й по пол. в парафіальному центрі, 8003 N. Front St. — I. Гудайлюк.

НЕДІЛЯ,
4-го КВІТНЯ 1976 р.

ДЖАНСОН СІТІ, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва Запор. Січ 21 В'їд. о год. 2 по пол. в залі Меморіального Осереду Укр. Правосл. Церкви св. Івана. На порядку: звіти, вибір Уряду на 1976 рік та план праці. Просьба всіх членів прийти. — В. Галич, секр.

НЕДІЛЯ,
11-го КВІТНЯ 1976 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Збори С-ва Пресвятої Богородиці 36-й В'їд. о год. 2 по пол. в приміщенні Укр. Амер. Клубу при 292 Гудсон Авеню. Просьба чл. прийти на збори і вирішити належні владки. — Стелла Гоговська, Марія Ковальчук, Параска Дем'ян.

НЕ ТРЕБА ДОВГО ЧЕКАТИ

ЗАЖИТЕ ЦЕ СГОДНІ
3 І Л Я

J. MILLER'S PURE NEBB
COMPOUND # 6,
а вже за кілька годин, а на-
даліше слідує для по-
стесні ліпше.

Це зліла дуже скоро і
с дуже помітне і слідує
недуга: кшаси жовудка, за-
пір, нєстрашість, газ, відбо-
лення, завороти голови, біля у
криках і імі недомогали.

Ціна одної пачки \$10.00, а
якщо хочете для своїх
приятелів, тоді 2 пачки
тільки — \$15.00.

Якщо Ви незадоволені про-
гном 24-48 год., зверніть
пачку, а гроші будуть Ваш
собач повороті.

Пішть зараз, долучуючи
чек або моні ордер на адресу:
THE MILLER CO., INC.
Dpt. 41
790 Broad St., Newark, N.J.

HELP WANTED

Український Народний Дім
в Нью-Йорку — пошукує
АДМІНІСТРАТОРА

Зголошених між 4-7 год. по
пол. в УНДомі
140-142, 2-га Авеню
Нью-Йорк, Н. Й.
Тел. (212) 475-5289

РОЗШУК

РОЗШУК
ВОЛОДИМИР ВОВДЯ
з Вродів, пошукує своїх дітей
МАРІО та ЮЗЕФУ

які живуть в Нью-Йорку, ЗСА.
Хто знає би про них, або вони
самі, прошу писати на мою
адресу:
Herrn W. Wovdla
83 Landshut, Niederrheinstr. 34
West Germany

ПОШУКУЮ ВРАТА
ТЕОДОРА САВЧАКА

з Глинян коло Львова, якого
вивезли не знати куди. Мав
тепер 73 р. Хто знає би про
нього або він сам, прошу
писати до:
Bryn A. Pym
3039 Sunset St. Apt. 728
St. Petersburg, Graham Park
Fla. 33701

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
OREgon 4-2568

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

McNERNEY BURNADZ
FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone (201) 772-1880
R. H. Burnadz
J. J. McNeerney
Funeral Directors
Chapels available through
out the Metropolitan Area.

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 868-2475

191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3630

Директор ЮСІФ
СЕНКОВСЬКИЙ

Залучає алаштування по-
хоронів в калініях, поло-
женнях в кожній районі
міста. Похорони по міні-
мальних цінах.